ANUL X No. 2903

Ediția de sĕară

DUMINICA 3 AUGUST 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ și se plătesc înainte:
Un an în țară 20 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Șease lunĭ 15 „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina IV-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ III-a . . . . „ 2. „
„ „ II-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se face reducțiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

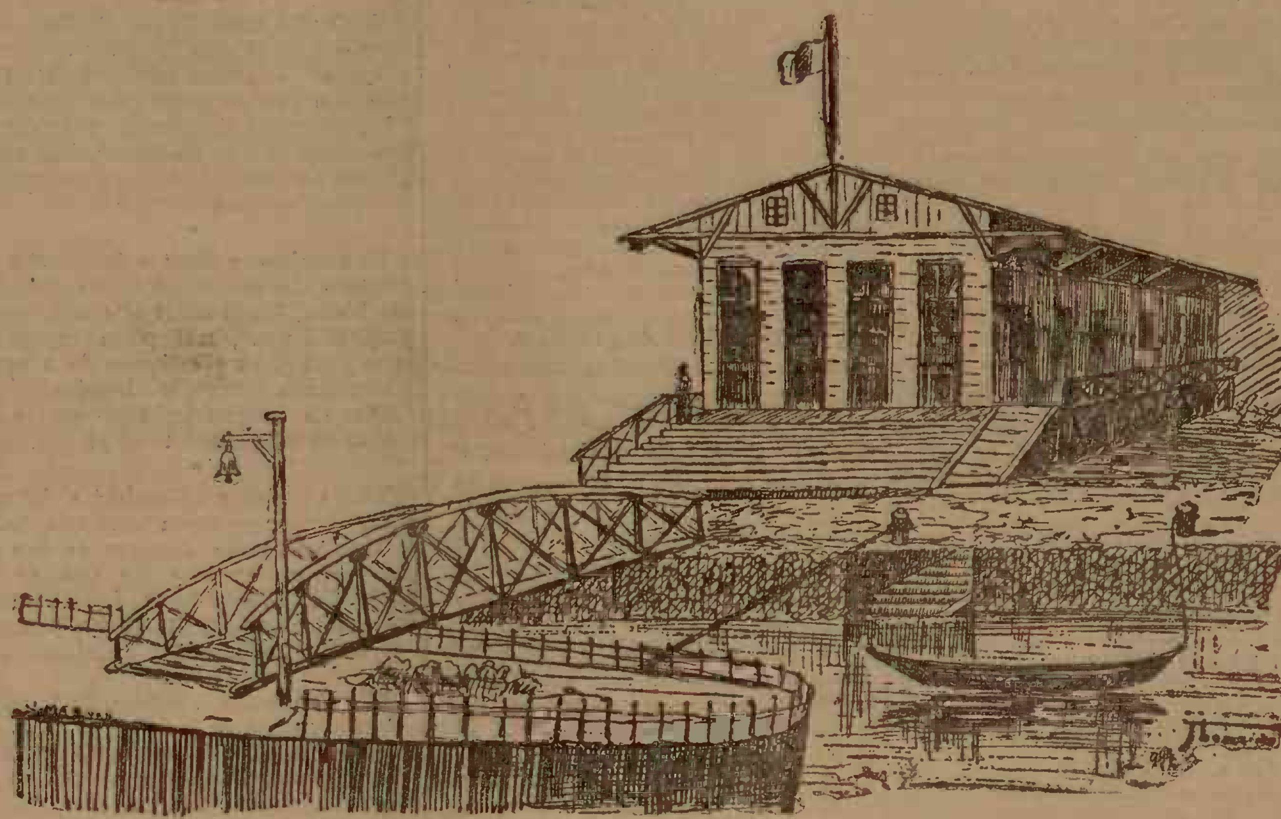
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Vederi din țară

Debarcaderul din Brăila al vaporuluĭ „Brăila-Galațĭ"

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Sfîrșitul uneĭ tragi-comediĭ

Trebuĭe să ne ocupăm și astă-zĭ de starea lucrurilor din Bulgaria.

Telegraful ne-a adus știrea că grație lipseĭ de tact politic a D-luĭ Stoiloff, relațiunile Bulgarieĭ cu Austro-Ungaria s'aŭ înăsprit atît de mult, în cît aceasta din urmă a rechemat aproape pe reprezentantul eĭ la Sofia.

D. Stoiloff, ascultînd de unele îndemnurĭ pe carĭ nu ni le putem explica, șĭ-a închipuit că poate brava o lume întreagă, ĭar, în cele din urmă săptămînĭ, șĭ-a pus în cap ca să puĭe la rezon pe însășĭ împărăția austro-ungurească.

Această prezumțiune o plătește scump astă-zĭ. O plătește nu numaĭ cu portofoliul săŭ care poate fi considerat ca și pĭerdut, dar o plătește, pînă la un punct, și cu zdrobirea carierei sale de om politic.

In adevăr, motivele carĭ silesc astă-zĭ pe D. Stoiloff ca să părăsească puterea—fiind-că o va părăsi neapărat—îl vor face pentru multă vreme, dacă nu pentru tot-d'a-una, imposibil la guvern.

D. Stoiloff a voit să fie prea mare, dar n'a știut cum. D-sa a voit să stea, nu mîndru în fața străinuluĭ, dar țanțoș înaintea tuturora. D. Stoiloff a crezut că o împotrivire încăpățînată la dorințele puterilor din tripla alianță îĭ va înconjura fruntea cu o aureolă, dar n'a înțeles că, în situația D-sale, maĭ de grabă va cădea cu rușine de cît să se poată înălța cu glorie.

Ambițiunile, nesocotințele și lipsa de tact ale acestuĭ bărbat politic nu-ĭ vor fi spre pagubă numaĭ sie-șĭ. Din nenorocire Bulgaria va pĭerde maĭ mult de cît D. Stoiloff, căcĭ politica urmată în aniĭ din urmă de către conducătoriĭ miculuĭ principat aŭ provocat neîncrederĭ și resentimente pe carĭ cu greŭ le va împrăștia o politică viitoare orĭ cît de înțeleaptă.

Bulgaria a fost dată înapoĭ cu cel puțin două-zecĭ de anĭ de către regimul Stoiloff, simpatiile pe carĭ se rezema altă dată le-a pĭerdut, cumințenia politică care a recomandat-o Occidentuluĭ n'o maĭ are.

Iată la ce rezultate duce o politică fără socoteală.

D. Stoiloff a crezut că i se vor trece toate ștrengăriile dacă se va rezema exclusiv pe Rusia și pe prințul Ferdinand; însă D-sa a pĭerdut din vedere că marile puterĭ știŭ să-șĭ îngrijească de interese înțelegîndu-se direct între ele și, de cele maĭ multe orĭ, aceĭ carĭ plătesc cheltuĭala banchetelor celor marĭ sînt ceĭ micĭ, statele cele mărunte carĭ aŭ imprudența să-șĭ ĭasă din sferă și să se joace de a marea diplomație.

Pățania coleguluĭ săŭ de la Sofia să-l învețe minte și pe D. Sturdza ale căruĭa intemperanțe de limbă sînt cunoscute. Și D-sa, ca și D. Stoiloff, are urîtul obiceiŭ de a provoca pe ceĭ puternicĭ și de a vorbi, fără frîŭ, pe socoteala unor marĭ imperiĭ.

Interviewul D-sale cu redactorul luĭ *Nerw-York Herald* se cam aseamînă cu interviewul, care a compromis definitiv pe D. Stoiloff. De cît ministrul Bulgarieĭ n'a știut să-șĭ îndrepte imprudența.

Dînsul a fost stîngaciŭ după ce a fost fără tact, pe cînd D. Sturdza, care e maĭ bătrîn și posedă maĭ bine suplețele școaleĭ bizantine, a făcut la timp și în secret scuzele ce i s'aŭ pretins.

Acuma în interesul Bulgarieĭ este ca să ĭasă maĭ repede din criza care o bîntue. Situația ce ĭ-aŭ creĭat conducătoriĭ eĭ este dintre cele maĭ periculoase, în afară nu se maĭ poate rezema pe nimenĭ, înăuntru pasiunile colcotesc și pot izbucni cu mare înverșunare.

Iĭ urăm să ĭasă vindecată.

Iĭ urăm să recîștige simpatiile pĭerdute: îĭ urăm să aĭbă, pe viitor, maĭ mult noroc în alegerea cîrmuitorilor eĭ.

Bulgarieĭ ca și Romînieĭ, ca și tuturor statelor micĭ, nu-ĭ poate conveni politica de provocațiune.

Noĭ, ceĭ măruntĭ, să ne mulțumim cînd ceĭ-l'alțĭ ne lasă să trăim în libertate.

Pentru moment, atîta și nimic maĭ mult.

Const. C. Bacalbașa.

SATIRA POLITICA

Călătorie bună

Gos odin Stoiloff, amicul luĭ Boitceff și al prazuluĭ umplut, mergînd la Stambul, șĭ'a schimbat regimul mîncăreĭ.

De unde pînă acĭ, fidel brăgiĭ pe care a supt'o din fragedă junime, a fost nevoit să se dea la o alimentație pur turcească care se rezumă în industria care a făcut nemuritor pe cetățeanul Bela-Vista.

Da, orĭ ce s'ar zice și orĭ ce s'ar face, amicul nostru Stoiloff, în urma politiceĭ adîncĭ pe care a inaugurat'o în Bulgaria, șĭ'a sfîrșit cariera la Constantinopole unde s'a văzut nevoit ca să mănînce un rahat.

Dacă rahatul a fost saŭ nu cu fisticurĭ, aceasta rămîne în sarcina posterităteĭ ca să ne-o spuĭe; destul este că un stomach, orĭ cît de solid, nu poate suporta o tranziție atît de bruscă, adică nu este în stare ca să treacă, așa fără veste, de la pătlăgelele tocate la rahat turcesc.

Trimetem condoleanțele noastre particularuluĭ Stoiloff șĭ'ĭ urăm succes în noua carieră pe care șĭ'o va alege.

Vax.

Campania sturdzistă

Situația guvernuluĭ este foarte critică. Ultimele combinațiunĭ făcute în tabăra liberală în vederea răsturnăreĭ guvernuluĭ Sturdza, înțelegerea D-luĭ Stătescu cu Aurelianiștiĭ și tonul agresiv pe care l'a luat ziarul acestora, aŭ înfuriat pe D. Dim. A. Sturdza.

Șeful guvernuluĭ a înțeles că liberaliĭ sînt deciși să-l răstoarne din fruntea guvernuluĭ după cum l'aŭ doborît dela șefia partiduluĭ.

Tratative de pace

De aceea și D. Dim. A. Sturdza, care, pînă acum o lună, încă facea planurĭ de împăcare și regula însărcinările pentru conducerea tratativelor cu Aurelianiștiĭ și D. Eug. Stătescu, acum a renunțat cu totul la ideea împăcăreĭ și să pregătește de luptă.

D. Dim. Sturdza, maĭ hotărît și maĭ energic ca D. Aurelian, nu are scrupulurĭ în ce privește desmembrarea partiduluĭ. D-sa preferă să rupă partidul în două maĭ bine, de cît să cadă D-sa de la guvern.

Ales șef al partiduluĭ și recunoscut în opoziție voiește să rămîĭe șef la putere, saŭ dacă partidul nu va vroi să-l mențíe la guvern, e hotărît să lucreze astfel încît întreg partidul să fie nevoit a se retrage și a ceda locul conservatorilor.

Măsurile D-luĭ Sturdza

D. Sturdza a și început să pregătească terenul în acest sens.

De unde pînă acum cîte-va lunĭ era în cea maĭ înverșunată dușmănie cu membriĭ marcanțĭ aĭ partiduluĭ conservator, D-sa s'a împăcat cu D. general Manu, a făcut avansurĭ D-luĭ Tache Ionescu și nu se sfiește a spune că guvern liberal, în afară de șeful partiduluĭ, nu este posibil.

Pe de altă parte, D. Sturdza, în convorbirile pe carĭ le-a avut cu maĭ mulțĭ deputațĭ liberalĭ, le-a spus că dacă cade D-sa de la putere, vor veni conservatoriĭ, de oare-ce regele nu poate să cheme pentru a doua oară la guvern pe un alt membru al partiduluĭ liberal, cînd s'a dovedit că, fară concursul șefuluĭ, fruntașiĭ revoltațĭ n'aŭ putut să ție guvernul.

Atitudinea Aurelianiștilor

Aureliniaștiĭ parează această lovitură a D-luĭ Sturdza spunînd că eĭ s'aŭ retras de la guvern, pentru că D-nu Sturdza făgăduise regeluĭ că va împăca toate grupurile liberale și va da dar un guvern omogen, ĭar nu pentru-că eĭ n'ar fi putut guverna fără concursul D-luĭ Sturdza.

D. Aurelian a spus regeluĭ că poate guverna fără D. Sturdza, dar nu ș'a putut lua angajamentul să guverneze împăcînd și pe D. Sturdza.

Azĭ prin urmare cînd se dovedește că D. Sturdza nicĭ n'a putut realiza împăcarea pe care o făgădui-se, nicĭ nu poate guverna singur, nu trebuĭe să se retragă partidul liberal de la putere, ci trebuĭesă se dea puterea acelora carĭ reprezintă majoritatea partiduluĭ și se declară gata a guverna.

O ultimă încercare

D. Dim. Sturdza va face o ultimă încercare pentru a aduna în jurul D-sale majoritățile.

D-sa va întreprinde o călătorie prin orașele cele maĭ importante ale țăreĭ pentru a angaja pe deputațiĭ și senatoriĭ liberalĭ să-ĭ dea concursul.

La Septembre va convoca apoĭ în Bucureștĭ pe deputațĭ și senatorĭ și dacă se va convinge că nu a reușit să'șĭ asigure majoritățĭ tarĭ, cu carĭ să poată guverna neîmpedicat, va supune situația regeluĭ și îĭ va cere dizolvarea.

D. Sturdza speră că regele i-o va acorda. Dacă însă aceasta îĭ va fi refuzată atuncĭ va sfătui pe rege să cheme pe conservatorĭ.

Ce e probabil

Este probabil că D. Dimitrie Sturdza nu va reuși să'șĭ atragă concursul unor majorităţĭ tarĭ.

Atitudinea D-luĭ Stătescu a produs o impresie adîncă în rîndurile liberalilor, și ceĭ maĭ mulțĭ cred că nu e posibil să maĭ guverneze D. Sturdza din moment ce nu are concursul D-luĭ Stătescu.

Rep.

Starea satelor

Am arătat ĭerĭ în ce hal sîntem în privința stăreĭ sanitare la sate. *Monitorul oficial* de astă-zĭ publică un extract din raportul d-ruluĭ primar al județuluĭ Roman dl. Vasiliu.

Din această dare de seamă vedem cum țăranul se prăpădește și medicul constată „că plăgile de carĭ suferă populațiunea sînt prea marĭ pentru ca ele să fie vindecate cu mijloacele ordinare. Numărul pelagroșilor și sifiliticilor crește, mortalitatea se află în aceeașĭ proporție ca și acum 25 de anĭ, iar morbiditatea, dacă nu crește, este aceiașĭ".

Din acel raport se văd cauzele aceste proaste stărĭ care nu maĭ poate fi lecuită de higieniștĭ numaĭ.

Locuința țeranuluĭ este rea și nesănătoasă. In 21,900 de case se adăpostesc 91,201 de suflete—și ĭarna se știe că săteniĭ locuesc la un loc oamenĭ și vite.—Pelagra a luat o nouă extensiune. Pe cînd în anul 1887 eraŭ 300 de pelagroșĭ, astă-zĭ țifra s'a urcat la 1266.

Pe lîngă pelagră, sifilisul face cele maĭ marĭ ravagiĭ.

In 1876 eraŭ cunoscuțĭ 75 de bolnavĭ, azĭ sînt 842 și doctorul Vasiliu zice „că nicĭ o comună nu este lipsită de sifiliticĭ".

Condițiunile proaste de traiŭ, boalele și cele-l'alte împrejurărĭ descrise în raportul pomenit fac ca rasa să devie din ce în ce maĭ nedezvoltată. Așa, 84 la sută din numărul celor carĭ ajung la vîrsta de 21 de anĭ, sînt amînațĭ pentru faptul că nu sînt destul de dezvoltațĭ.

Cît despre starea culturală ea este nulă. De abĭa 6 la sută din populația rurală știe carte. Restul, colosalul rest de 94 la sută, zace în ignoranța cea maĭ crasă.

Și icoana județuluĭ Roman este icoana țăreĭ întregĭ. Aceleașĭ plăgĭ peste tot locul și pretutindenĭ aceiașĭ stare mizerabilă a populațiuneĭ rurale, „a talpeĭ țăreĭ".

Să maĭ sperăm remediare? De la cine oare ar putea ea veni?

Sfinx.

Accizele

Ne am ocupat în multe rîndurĭ de impozitul acciselor și am arătat că modul de a se percepe acest impozit este cu desăvîrșire barbar și imoral.

Accisele împing pe oamenĭ la fraudă și daŭ naștere la scene de o barbarie ingrozitoare.

Aproape nu e săptămînă în care să nu avem de înregistrat o luptă sîngeroasă. La bariera Capitaleĭ este războiŭ permanent între accisarĭ și contrabandiștĭ. Victime numeroase cad din ambele părțĭ pentru cîțĭ-va litri de spirt saŭ pentru o căpățînă de zahăr.

Toată lumea condamnă organizarea acciselor, toată lumea e convinsă că acest impozit barbar trebuĭe schimbat și totușĭ el funcționează înainte, făcînd neîncetat victime.

Alaltăĭerĭ seară a maĭ fost lovit de moarte un sergent accisar.

Fără îndoĭală, scenele sălbatice nu vor înceta cît timp accisele vor păstra organizația actuală căcĭ, se găsesc destuĭ nenorocițĭ muritorĭ de foame, carĭ să fie ademenițĭ de negustoriĭ lacomĭ, să'șĭ expue vĭața pentru a cîștiga cîțĭ-va gologanĭ încercînd să treacă, prin fraudă, mărfurĭ în oraș.

Dar este de datoria conducătorilor comuneĭ și a guvernuluĭ să înlăture cauza care dă naștere la atîtea nenorocirĭ.

S'aŭ făcut studiĭ în această privință in diferite rîndurĭ și numaĭ neglijența saŭ reua voință face să nu se ĭa nicĭ o măsură serioasă pentru schimbarea actualeĭ stărĭ de lucrurĭ.

Ianus.

FERDINAND REGE

Ziarele străine ne aduc vestea că mîĭne se va proclama la Rusciuk regatul bulgar și independența luĭ. In afară de complicațiunile carĭ pot fi urmările acestuĭ act politic, noĭ nu vedem care este avantajul poporuluĭ bulgar de a avea pe Ferdinand rege, în loc să'l aĭbă principe, cum a fost timp de zece anĭ.

Principatul bulgar de fapt este tot așa de liber față de Turcia, ca și mîĭne cînd se va declara *independent*. Suzeranitatea Turcieĭ este numaĭ nominală și imperiul turcesc de mult a șters din lista statelor sale principatul bulgăresc.

Din punctul de vedere al schimbăreĭ firmeĭ, ĭarășĭ nicĭ un cîștig. Și Romînia, slavă domnuluĭ, în 1881 a devenit regat și Carol rege și cu toate acestea nimica nu s'a îndreptat în țara romînească. Aceĭașĭ sărăcie acum ca și atuncĭ, falșificarea moravurilor politice a mers înainte și sub un rege, cum mergea sub *prințul* Carol, ĭar prestigiul țăreĭ n'a cîștigat nimica.

Bulgaria regat însemnează numaĭ o satisfacere a vanitățeĭ luĭ Ferdinand, căruĭa titlul de *principe* nu-ĭ ajunge.

Ceea-ce însă poporul bulgar trebuĭe să facă este să muncească pentru progresul democrațieĭ, să-șĭ întărească conștiința de sine pentru ca să caute să devie o realitate și să fie gata pentru momentul cînd Occidentul, dînd jos coroanele și clasele stăpînitoare, va întemeĭa republica unor popoare libere.

Dacă în adevăr știrea, exactă, dacă, în adevăr, mîĭne Ferdinand asasinul îșĭ va putea spune *Ferdinand-rege*, pe cînd tunurile oficiale, vor anunța acest eveniment, democrația romînă, va striga celeĭ de peste Dunăre: *să trăĭască republica bulgară.*

C. M.

Proclamarea regatuluĭ bulgar

De o dată și pe neașteptate ziarele din străinătate aŭ început să anunțe că deosebita splendoare ce se dă serbărilor deceniuluĭ de la Rusciuc, este în strînsă legătură cu intențiunea prințuluĭ Ferdinand de a proclama independența principatuluĭ bulgar, și de a se înălța la rangul de rege.

Cît privește independența, ziarele străine, cu drept cuvînt zic, că dacă Turcia ar admite-o, aceasta încă n'ar fi suficient, ĭ-ar trebui maĭ întîĭ și consimțimîntul tuturor marilor puterĭ europene, dintre carĭ unele, ca Austria și Germania, nu sînt tocmaĭ favorabile Bulgarieĭ.

*

Cu toate acestea, proclamarea independențeĭ pare a fi acum în Bulgaria o necesitate politică. Intr'adevăr ĭată ce scrie ziarul „Frankfurter Zeitung" cu privire la aceasta.

„Vizita prințuluĭ Ferdinand la Constantinopole este o urmare strigătuluĭ după independență care se aude maĭ ales în Bulgaria de Nord. De lunĭ de zile, atît principele cît și guvernul se opun din răsputerĭ acesteĭ cererĭ, care e neoportună, 1) fiind-că e în interesul Bulgarieĭ ca să maĭ depindă de Turcia, 2) fiind-că Bulgariĭ ar trebui să aștepte anĭ de zile pînă cînd puterile europene le-ar recunoaște independența.

*

„Pe lîngă acestea maĭ trebuĭe adăogat faptul, că Bulgariĭ aŭ fost foarte răŭ impresionațĭ de protecția pe care Poarta o acorda propagandeĭ sîrbeștĭ și romîneștĭ în Macedonia, pe cînd promisiunile acordate Bulgarieĭ rămîn literă moartă. Principele va expune Sultanuluĭ situația în mod clar. Dacă principele Ferdinand poate comunica la 2 August poporuluĭ bulgar că Poarta a realizat concesiile acordate pentru Bulgaria, atuncĭ bine de bine. Dacă nu, atuncĭ nu-ĭ maĭ rămîne decît să lase evenimentelor curs liber, orĭ cîte obiecțiĭ s'ar face în ce privește proclamarea independențeĭ".

*

Iată ce spune „Frankfurter-Zeitung" care pretinde a fi informată din cercurĭ autorizate. Dacă cele susținute de dînsa corespund adevăruluĭ, atuncĭ principele Ferdinand vrea să se facă rege independent, indiferent de cestiunea dacă puterile europene îl vor recunoaște saŭ nu. De altminterlea, principele s'a urcat și acum zece anĭ pe tronul Bulgarieĭ, contra voințeĭ uneĭ părțĭ din marile puterĭ, și maĭ ales contra voințeĭ Germanieĭ.

Gal.

Asasinarea luĭ Canovas
— Starea spiritelor în Spania —

Asasinarea luĭ Canovas preocupă acum pe toată lumea. Progresele pe carĭ le-aŭ făcut greșitele ideĭ ale anarchismuluĭ modern, umplu de grijĭ chĭar și pe oameniĭ ceĭ maĭ optimiștĭ, ĭară propaganda prin fapt pusă în practică de un număr crescînd de fanaticĭ, produce senzație în lumea întreagă. Tiraniĭ, pe carĭ orbirea în tot deauna îĭ caracterizează, vor discuta mijloacele violente prin carĭ s'ar putea pune capăt anarchismuluĭ, tiraniĭ vor aviza la congrese anti-anarchiste și vor propune reîntroducerea caznelor și a pedepseĭ prin foc. Oameniĭ liberĭ la suflet și la minte, vor căuta să studieze cauzele carĭ aŭ condus la asasinarea luĭ Canovas,—și pentru aceștia rezumăm aci un articol din ziarul belgian „La Reforme", articol care, în momentele de față, ni se pare de o deosebită importanță.

*

Iată și articolul în cestiune, care e intitulat „Asasinarea D-luĭ Canovas":

Toate nenorocirile se abat asupra sărmaneĭ Spaniĭ: două marĭ războaĭe coloniale îĭ impun sacrificiĭ imense în banĭ și în oamenĭ, seceta excesivă în unele provinciĭ, filoxera în altele, ruinează și aduc la sapă de lemn o mulțime de agricultorĭ, pe cînd o criză industrială intensă provocată în mare parte de o detestabilă politică fiscală favorizează propaganda revoluționară a republicanilor și a Carliștilor. In fine, pentru a pune vîrf tuturor acestora, avem de înregistrat repetate atentate. Sînt încă în mintea tuturor atentatele din Xeres și Barcelona, răscoala măcelarilor, și deja un noŭ atentat vine să puĭe în mișcare lumea întreagă. Victimă a acestuĭ noŭ atentat este primul ministru al regatuluĭ. N'avem cuvinte în de ajuns pentru a înfiera aceste asasinate, dară o datorie sfîntă ne impune ca să studiăm cauzele speciale ce le aŭ provocat.

*

Aceste cauze există și sînt numeroase. Mizeria maĭ sus descrisă este una dintr'însele. In țările cu o civilizațiune superioară, asemenea nemulțumirĭ pot fi țărmurite. In aceste țărĭ societățile de muncitorĭ organizează rezistența muncitorilor, pe cînd aĭurea unde nu există organizațiĭ, muncitoriĭ urmează fie-care propiuluĭ lor impuls,—și se știe că mizeria e un răŭ sfătuitor. Se poate spune cu siguranță că cu cît muncitoriĭ sînt maĭ bine organizațĭ, cu atît atentatele sînt maĭ rare. Dar guvernul spaniol a persecutat mereŭ societățile de muncitorĭ, de a cărora acțiune politică se temea, așa că Spaniolul a început să se deprindă cu gîndul că singură acțiunea individuală poate fi eficace.

*

Atitudinea tuturor ministerelor spaniole-liberale ca și catolice-conservatoare, n'a contribuit cu puțin la întărirea ideilor anarchiste. Alegerile sînt o adevărată comedie. Sufragiul universal există pe hîrtie, dar guvernul aplică toate mijloacele cunoscute și la noĭ în de-ajuns, pentru a'șĭ scoate partizaniĭ din urnă. Bîta și chinorosul sînt tot așa la ordinea zileĭ în Spania, ca și la frațiĭ de gintă din Romînia. Populația spaniolă a pĭerdut speranța că starea i s'ar putea îmbunătăți printr'o evoluțiune politică și naturală. Revoluția violentă a început să fie considerată ca singurul mijloc eficace pentru a pune capăt arbitraruluĭ guvernamental. Aceasta explică slăbiciunea partiduluĭ socialist din Spania și tăria organizațieĭ anarchiste.

*

Arbitrarul guvernamental este însă oprit printr'o corupție teribilă care se manifestează printre toțĭ funcționariĭ de la ceĭ maĭ marĭ și pînă la ceĭ maĭ micĭ. Partidele politice par'că ar fi căzut la înțelegere ca pe rînd să exploateze pe ceĭ maĭ slabĭ și maĭ săracĭ. Funcționariĭ carĭ se schimbă odată cu ministerele trebuĭe să caute a stoarce atîta, în cît să poată trăi și în neagra vreme a opozițieĭ. Pînă și justiția e corruptă. S'aŭ văzut magistrațĭ carĭ aŭ achitat pe consilieriĭ comunalĭ din Madrid, carĭ aŭ fost dovedițĭ că aŭ frustrat maĭ multe milioane de francĭ din veniturile comuneĭ; și Canovas care, personal era om cinstit, tolera ast-fel de sentințe, ba chĭar le cerea.

Pe lîngă toate acestea, a contribuit la creșterea nemulțumirilor și nereușita campanieĭ Cubane, care a costat deja atîtea vĭețĭ proletare—bogațiĭ se pot răscumpăra ca și în Belgia—și maĭ bine de un miliard de francĭ. Republicaniĭ se reorganizează, Carliștiĭ așteaptă numaĭ un semn spre a începe revoluția, ĭar anarchiștiĭ încep cu mare energie să exercite propaganda prin fapte.

*

Cît privește ultimul asasinat, el trebuĭe considerat ca o răzbunare pentru persecuțiunile îndreptate împotriva anarchiștilor. Sub acest din urmă nume,

guvernul spaniol înţelege pe toţĭ adversariĭ săĭ politicĭ: liberalĭ, republicanĭ, în sfîrşit tot ce nu se închină steaguluĭ conservator şi catolic. In articolul „Reînvierea inchiziţieĭ“ apărut chiar în acest loc, „Adevĕrul“ a vorbit cu deamănuntul despre grozavele cazne ce s'aŭ aplicat opoziţioniştilor spaniolĭ.

Ca toate atentatele anarchiste, şi acesta din urmă va avea fără îndoĭală efectul de a întări reacţiunea în Spania. Pedepsirea autorilor acestor asasinate, e ceva ce se impune, dar ceea ce ar fi maĭ bine de făcut, este de a se aviza la mijloacele prin carĭ s'ar putea împiedeca repetarea lor şi pentru aceasta o politică cinstită şi dreaptă va fi maĭ eficace de cît luarea de măsurĭ excepţionale.

Strat.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţib. către cititoarele sale)

Jalea mea.

Dacă spovedaniile mele sînt triste, să nu crezĭ, Frusinico, că la fie-care moment din zi saŭ din noapte, ĭaŭ atitudinea jalnică a luĭ Werther, orĭ rătăcesc ca Lord Byron pe malurile măreĭ.

Dacă m'aĭ cunoaşte, aĭ vedea că am chiar oare de veselie şi dacă aĭ fi intimă cu mine ar fi momente în carĭ aĭ exclama mirată: *ce copil eştĭ!* Mănînc bine, beaŭ şi maĭ bine, muncesc cît patru şi rar cînd cine-va mă va vedea trist. Acest contrast între interior şi exterior, face pe o mulţime de oamenĭ să mă creadă farsor şi cu toate acestea aşa este, sînt un melancolic. Trist nu mă simt de cît în rarele momente cînd staŭ faţă în faţă cu mine şi cînd mă întreb de rostul vieţeĭ. Trist sînt atuncĭ cînd trebuĭe să mint sentimentelor mele şi cînd mi se spune că sînt iubit, să nu pot de cît da din umerĭ şi să surîd. Trist ĭarăşĭ mă aflu, în momente cînd mă afund în trecut şi cînd compar pe tînărul de acum două-zecĭ de anĭ, cu acela ce sînt astă-zĭ, lipsit de orĭ şi ce avînt, ne încrezător nicĭ în mine, nicĭ în alţiĭ.

Această neîncredere mă face desigur nefericit. Simt că aşĭ renaşte dacă aşĭ găsi pe aceea care să mă ĭa de mînă şi să plecăm în lumea largă; renăscut la viaţă par'că aşĭ fi din noŭ tînărul de 20 de anĭ care visa cucerirea lumeĭ, care credea pe toţĭ oamenĭĭ fraţĭ şi bunĭ, care el însuşĭ era bun. Pare-că simt în mine că aşĭ fi capabil de o putere extra-ordinară dacă dragostea mĭ-ar da siguranţă în mine şi în tovarăşa mea. Şi ĭată că îngerul blond soseşte lîngă mine, îşĭ trece mîna-ĭ moale pe fruntea mea îngrijorată şi poate el este idealul după care alerg. Imĭ spune că mă iubeşte, îmĭ strînge mîna călduros, îşĭ dă toată dragostea şi aşteaptă de la mine să-ĭ spun că 'mĭ este drag.

Eŭ însă îl privesc cu jale, citesc minciuna pe buzele luĭ şi îmĭ aduc aminte de atîtea şi atîtea carĭ mă strîngeaŭ de mînă călduros şi carĭ îmĭ declaraŭ aceleaşĭ fraze pline de flacărĭ. Ridic atuncĭ din umerĭ şi zîmbesc la toate aceste artificiĭ.

Cum pot eŭ deosebi din grămada de îngerĭ falşĭ pe îngerul cel adevărat? *E posibil* să fie şi eŭ îl alung cu această a mea atitudine care răneşte amorul propriŭ. E natural ca în aceste împrejurărĭ zadarnic să caut. Nu voĭ găsi nicĭ odată. Această siguranţă în nenorocirea mea, mă face trist, mă descurajează, îmĭ arată viaţa deşartă de orĭ şi ce emoţiune. La ce bun toate, cînd înainte nu-ĭ nimic şi în urmă e tot deşertul teribil şi trist?

Să nu rîd dar de tine cînd îmĭ vorbeştĭ de „scîndura de scăpare“ şi de valurile dragosteĭ cărora să mă las pradă?

— Frusinico! Frusinico! aĭ văzut, aĭ întrevăzut ceva în sufletul meŭ. Ochiul tăŭ n'a pătruns însă pînă în fund şi nu a putut constata că:

Nu învie morţiĭ: e în zadar, copilă.

Chiţibuş.

OFICIALE

Monitorul de erĭ publică următoarele numirĭ în funcţiune: D. L. Gh. Machedon, fost şef de birou, ĭar actualmente archivar în serviciul judeţian din cancelaria prefectureĭ jud. Ilfov, s'a numit în postul de şef de birou, însărcinat cu ordonanţarea în cancelaria aceluiaşĭ serviciu, în locul D-luĭ Chr. Ştefănescu, demisionat; D. D. Arţăreanu, bacalaureat, se numeşte în postul de copist la serviciul viticol din administraţia centrală a ministeruluĭ domeniilor, în locul D-luĭ A. Şeicărescu; D. G. Ionescu, sub-chirurg, este numit în postul de agent-sanitar-vaccinator la plasa Bilieştĭ-Gîrlele, din jud. Putna, în locul sub-chirurguluĭ I. Saviu, demisionat; D. Gh. Bălteanu, sub-chirurg, este numit în postul de agent-sanitar-vaccinator la plasa Marginea-de-Jos, din jud. R.-Sărat, în locul sub-chirurguluĭ M. Panaitescu, demisionat; D. I. Dumitriu se numeşte în postul de revizor de vite la secţia I din despărţirea IV a zoneĭ preventive, în locul D-luĭ Ar. Pascalidis, depărtat pentru neglijenţă în serviciu; D. N. Leonescu se numeşte în postul de revizor de vite la secţia V din despărţirea IV a zoneĭ preventive, în locul D-luĭ S. Bădescu, depărtat pentru neglijenţă în serviciŭ; D. Er. T. Iliescu a fost numit medic veterinar al oraşuluĭ R.-Vîlcea; D. I. Postelnicu, medic veterinar, a fost numit în postul de veterinar al despărţireĭ din zona preventivă.

CRONICA

Interlaken, 26 Iulie.

Ceva educaţie

Am luat vaporul şi m'am dus la Spiez, un sat cum nu se poate maĭ drăgălaş.

Il văzusem cînd am trecut în sus pe lacul Thun, şi îmĭ rămăsese în minte, un fel de mănăstire înaltă, plină peste tot de verdeaţă care cădea pînă pe otelul de desubt pe marginea laculuĭ. Dar ce mĭ-a făcut maĭ mare impresie a fost, alăturĭ de mînăstire, o casă cu catul de sus de lemn înegrit, scos afară tot ca un pridvor şi sprijinit pe drugĭ groşĭ fixaţĭ piezîş în zidul catuluĭ de jos. Casa aceasta e un farmec: pe negrul lemnuluĭ de sus sînt numaĭ pete roşiĭ şi lila de florĭ. E de un efect încîntător şi cînd trecĭ pe lac şi cînd te apropiĭ de ea.

Stam pe marginea laculuĭ albastru-verzuĭ, mulţumit de aerul ce respiram, de liniştea dimprejur, de peizagiul ce 'mĭ vedeaŭ ochiĭ...

Alăturĭ de mine vine un englez cu un copil de vre-o 13—14 anĭ. Cere o băutură englezească şi după aceea scoate din buzunar un pachet de ţigărĭ şi înainte de a lua el, i-l întinde copiluluĭ.

Fiind dat chipul cum se face educaţia la noĭ, lucrul acesta, bine înţeles, m'a mirat. Dar pe urmă m'am gîndit:

„Dacă e să fumeze copilul, tot fumează cu toată străşnicia măsurilor— dovadă că e aşa, e că la noĭ nicĭ un părinte nu lasă pe copiiĭ să fumeze şi cu toate acestea Regia încasează sume marĭ de tot din această plantă: tutun.

Prin urmare—mĭ-am zis eŭ—nu ar fi oare maĭ bine ca în loc să oprim pe copiĭ de a fuma ceea-ce îĭ face şi maĭ doritorĭ de tutun, să-ĭ luăm frumos şi să le dăm noĭ înşine o ţigare? Nu zicețĭ că vreaŭ să stric copiiĭ. Raţionamentul meŭ e următorul: omul face maĭ cu gust ce e oprit să facă—fructul oprit!— Tutunul, la început numaĭ plăcut nu e,—fie-cine ştie,—cu mirosul urît ce lasă în gură, cu ameţelile şi... et caetera ce face. Va să zică: gust urît, greaţă, lipsa calităţiĭ de fruct oprit... e egal— după judecata mea—cu un mare număr de fumătorĭ maĭ puţinĭ în viitor...

Tot aşa aşĭ face eŭ şi cu biliardul care e singurul joc frumos, în care intră artă şi care dă mişcare, exercită ochiul şi dibăcia omuluĭ. Tot maĭ bine m'aş duce cu fiul meŭ—de aş avea—să joc un ceas biliard Duminica cînd a învăţat şi s'a purtat bine, de cît să 'l las să se ducă pe furiş să joace cărţĭ.

Poate că acest chip de a educa copiĭ e prea... american şi poate că de aceea nu mĭ-a dat Dumnezeŭ copiĭ... Nu e vorba că nicĭ nu sînt însurat...

Radu Prelea.

Duelul princiar

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Turin, 1 August.— Ziarul Stampa *crede că ştie că contele de Turin a trimes o provocare prinţuluĭ Henri d'Orléans, şi că a plecat în secret, poliţia chĭar ignorînd plecarea sa.— El ar fi însoţit de marchizul Ginori şi de un aghiotant.*

Un bucureştean pe zi

G. Filitis

Procuror general la Curtea de Casaţie, a ajuns la această înaltă demnitate judecătorească graţie ştiinţeĭ sale juridice.

Indeplineşte de mulţĭ anĭ această funcţiune şi nu a dat nicĭ odată vre-un motiv de plîngere din partea cuĭva.

A avut în lunga sa carieră multe chestiunĭ marĭ de tratat şi în tot-d'a-una soluţiunile sale aŭ fost apreciate de lumea noastră judecătorească.

Om drept şi afabil, are ceea-ce lipseşte multor magistraţĭ, un exterior impunător, blînd dar plin de gravitate.

DIN BOTOŞANI

(Corespondenţă particul. a „Adevĕruluĭ“)

Scumpirea pîineĭ. — Pentru D. primar. — Adevărat să fie?—Diverse.

Scumpirea pîineĭ

Ca în toate oraşele şi la noĭ pîinea s'a scumpit cu 5 banĭ la kilogram încă de la începutul luĭ Iulie. Primăria, deşi s'a opus la început, totuşĭ a fost nevoită să cedeze brutarilor.

Astă-zĭ brutariĭ, văzînd că în alte oraşe pîinea se vinde cu preţurile de 30 şi 25 banĭ, pe cînd la noĭ numaĭ cu 25 şi 20 banĭ, s'aŭ hotărît — deşi preţul grîuluĭ scade — să încerce să ridice ĭar preţul pîineĭ. Primăria noastră se opune, dar brutariĭ fac foarte puţină pîine, crezînd că vor constrînge cu chipul acesta lumea.

Primăria îşĭ face datoria şi ne place să credem că-şĭ va îndeplini-o pînă la urmă, de oare-ce, faţă de preţul deja scăzut al grîuluĭ, nu numaĭ că brutariĭ pot vinde pîinea cu preţul de astă-zĭ, dar le convine şi cu vechiul preţ.

Brutariĭ ar trebui să se astîmpere, căcĭ să nu creadă că vor reuşi a face averĭ pe spetele locuitorilor flămînziţĭ.

Pentru D. Primar

Oraşul nostru e maĭ nenorocit de cît toate, e lipsit de orĭ-ce distracţie, pînă şi de muzică în grădină publică.

Singura distracţie e preumblarea prin oraş, dar nicĭ aceasta nu se poate face, de oare-ce de abia înserează — pe la nouă ore — şi serviciul barometric intră în activitate, aşa că toate străzile se infectează.

Din această pricină se ivesc şi diferite boli contagioase. De aceea D. primar ar face bine să ĭa măsurĭ.

Adevărat să fie?

In grădina Belvedere (Vîrnav) primăria construieşte un pavilion pentru muzică.

Pavilionul e de o frumuseţe netăgăduită. Construcţia e foarte solidă şi făcută în stil elveţian. E destul de mare în cît ar putea să încape şi 100 de muzicanţĭ.

Pavilionul e aproape gata şi se afirmă că de la 1 August va începe să cînte muzica. De sigur că muzica militară nu va cînta, dar cel puţin, se zice, vor cînta nişte lăutarĭ.

Dar deşi pavilionul e pe sfîrşite şi deşi primăria are la dispoziţie 2000 leĭ pentru muzică, totuşĭ, fiind-că de multe orĭ s'a asigurat că va cînta muzica fără ca această asigurare să se îndeplinească, publicul botoşănean se întreabă, cu drept cuvînt: adevărat să fie?

Diverse

D. locotenent în arma cavaleriei Olteanu, lovind fără nicĭ un motiv într'o stradelă lăturalnică pe un tînăr elev al liceuluĭ „Laurian“, a fost pedepsit — după cum se zice — cu 15 zile închisoare, precum şi cu ştergerea de pe tabloul de înaintare. D. maior Caramlăŭ, comandantul pieţeĭ, prin această energică şi exemplară pedeapsă a dovedit o justeţă, pentru care merită toată lauda.

*

D. Buzoianu, contra căruĭa tînărul Dauş a scos un pamflet, a adresat o petiţie parchetuluĭ, prin care cere citarea în faţa juraţilor a D-luĭ Ludovic Dauş, pentru ca acesta să dovedească cele susţinute în pamflet.

Micu.

Litere-Arte-Ştiinţe

Zilele din urmă Yvette Guilbert, saŭ Yvette Schiller cum îĭ zice după noul săŭ nume, a stat la Berlin. Soţul eĭ nu este cum s'a anunţat de mult chimist, ci numaĭ impresariŭ. Originar el este din Romînia. Yvette studiază acum „Dama cu cameliĭ“, în care vroieşte să rivalizeze cu Sara Bernhardt.

*

Un american a făcut o interesantă inventiune. El fabrică stîlpĭ de telegraf din hîrtie. Aceştĭ stîlpĭ sînt maĭ rezistenţĭ, maĭ uşorĭ, maĭ puţin expuşĭ la intemperiĭ şi aŭ şi calitatea de a uşura transmiterea curentelor electrice.

Direcţia telegrafelor americane a introdus cu succes aceştĭ stîlpĭ.

*

Tînăra regină a „Olandeĭ“ a debutat zilele acestea pe scena teatruluĭ palatuluĭ în treĭ piese franceze de cîte un act,— cu mare succes, pe cum se anunţă din „Amsterdam“. La interesantul debut aŭ azistat cîte-va sute de membriĭ din cercurile curţeĭ olandeze.

*

Ni se scrie din „Wörishofen“, că acolo s'a format un comitet, în scop de a realiza ideea ridicăreĭ unuĭ vrednic monument regretatuluĭ pater „Kneipp“. Comitetul constă din membriĭ aĭ societăţeĭ centrale Kneipp, din oaspeţĭ aĭ băilor şi din cetăţenĭ aĭ oraşeluluĭ.

Din Piatra-Neamţu

(Corespondenţă particulară a „Adevĕruluĭ“)

Un bal

In seara zileĭ de 29 Iulie a avut loc balul societăţeĭ damelor izraelite „Caritatea“ în sala Teatruluĭ. Sala a fost splendid iluminată şi împodobită.

Toată lumea maĭ însemnată, cunoscînd scopul filantropic pentru care s'a format această societate şi pentru îndeplinirea căruĭa s'a şi dat balul, s'a grăbit să participe şi, în consecinţă, balul a avut un succes desăvîrşit.

*

Balul a fost dat sub patronagiul unuĭ comitet de Doamne.

Succesul baluluĭ se datoreşte în mare parte Doamnelor Ana şi Eliza Weinrauch, carĭ şi-aŭ dat toată silinţa pentru reuşita luĭ, împărţind cele maĭ multe bilete.

In sală s'aŭ împărţit bomboane şi ţigărĭ.

Venitul net se crede a fi de 5—600 leĭ.

Muzica regimentuluĭ din localitate, condusă de Domnul Paul Friedman, capelmaistru, a cîntat în tot timpul baluluĭ.

30 Iulie, 1897.

Rell.

FEL DE FEL

Sinuciderea unuĭ nihilist.— La Paris s'a sinucis deunăzĭ, în condiţiunĭ foarte mişcătoare, un nihilist anume Boleslav Malankievics. Inainte cu 15 anĭ, Malankievics, compromis în cauze politice, s'a văzut constrîns să părăsească Varşovia şi să se refugieze la Viena. Aicĭ a fost osîndit în 1888 la moarte, pentru conjuraţie contra şefuluĭ poliţieĭ vieneze. Dar ĭ-a succes să fugă şi s'a refugiat la Paris, unde se dete studiuluĭ medicineĭ, fiind în aceĭaşĭ vreme şi corespondent al cîtor-va foĭ din străinătate şi agent al uneĭ societăţĭ americane de asigurare. De la o vreme refugiatul primea din Germania un ajutor de 300 fr. lunar. Acum două lunĭ i s'a suprimat acest ajutor, de vreme ce trăia nelegitim cu o Nemţoaică, de la care avea şi copil. Desperat, nihilistul şĭ-a vîndut toată bruma de preţioase ce avea în scop de a se muta la Londra. Dar nu'ĭ ajungeaŭ baniĭ. S'a dus la societatea de ajutor a refugiaţilor polonĭ, să'şi procure baniĭ ce'ĭ maĭ lipseaŭ.

Acĭ însă cîţĭ-va tovarăşĭ l'aŭ acuzat, că s'a vîndut poliţieĭ ruseştĭ. Aceasta într'atît l'a mîhnit pe Malankievics, că în faţa lor s'a împuşcat cu un revolver şi a murit pe dată.

*

Tren pe Mont Blanc.— Trenul în cestiune va porni de la comuna Les Houches, care e situată sub poalele nordice ale gigantuluĭ Mont Blanc,— înalt de 4810 m, şi vecînic acoperit de zăpadă. Intreprinderea a luat-o asupră'şĭ inginerul Saturn Favre. Nu de mult o comisiune specialistă, condusă de profesorul Duperré, decanul facultăţiĭ ştiinţifice din Lyon şi de inginerul Favre, a studiat terenul. Dacă planul nu va reuşi, se va pune în lucrare un plan maĭ puţin uriaş. Se va clădi o cale ferată pe coastele luĭ Mont Blanc, la o înălţime de 2000 m. De o cam dată se fac lucrările de pregătire pentru cel-l'alt plan şi reprinzătoriĭ speră, că vor putea deschide calea ferată deja la 1899.

*

Proces între deputaţiĭ austriacĭ. Deputatul austriac Ernest „Vergani“, fervent antisemit şi prim-redactor la „Deutsches Volksblatt“, a fost acuzat pe vremea cînd era primar în Mühldorf, că a manipulat necinstit baniĭ comunalĭ. Pentru aceasta, Vergani a intentat proces de calomnie deputaţilor antisemiţĭ „Schönerer, Arosch,“ Carl „Iro“, Herman„ Wolf“ şi Anton „Ohme“, carĭ îĭ aruncaseră în faţă greaua acuzare. Judecarea procesuluĭ s'a început alaltăerĭ înaintea Curţiĭ cu juraţĭ din Viena. Afară de Schönerer, toţĭ acuzaţiĭ s'aŭ prezentat.

Lamwda.

Din Tîrgovişte

(Corespond. particulară a „Adevĕruluĭ“)

Partidele noastre

Ca în maĭ toate părţile şi la noĭ politica e foarte încurcată. Liberaliĭ combătuţĭ pe toate terenurile de conservatorĭ, maĭ sînt şi divizaţĭ între dînşiĭ.

O parte urmează pe deputatul C. Nicolaescu, un tînăr cu veleităţĭ democratice, care a votat şi pentru votul universal în Cameră, dar care totuşĭ nu se poate despărţi de grosul partiduluĭ. O altă parte urmează pe actualul primar Niţă Stematu care se vede că a dovedit capilor că este maĭ pur în colectivism, de aceĭa a şi dărîmat pe stîlpul principal al partiduluĭ Nicolaescu, pe fostul prefect V. Dumitrescu. E adevărat că la acest dezastru al partiduluĭ adversar aŭ contribuit şi chestiĭ de fuste, ceea ce cititoriĭ Adevĕruluĭ aŭ cunoscut la timp. Acum toată lupta se mărgineşte între aceste două partide în scopul de a şti din al cuĭ sîn se va recruta viitorul cap al administraţieĭ acestuĭ nenorocit judeţ. Ştiŭ că s'ar fi numit Al. Ionescu ca prefect. D-sa, se vede, simţind cum staŭ lucrurile la noĭ nu s'a grăbit a primi acest înalt post. Tot aşa şi cu D-nul Politimos. Astă-zĭ se vorbea prin cercurile noastre politice, de venirea D-luĭ Kiru, actualul director al telegrafelor şi poştelor. Daca aceasta nu este o glumă, probabil că este un fel de presiune guvernamentală, ca să se scape de actualul director al poştelor.

Conservatoriĭ localĭ jubilează şi, trebue să mărturisim, că starea actuală a aşa numiţilor liberalĭ din Tîrgovişte (ûn om de spirit de aci îĭ numeşte „libertuşĭ“ şi mi se pare că expresiunea nu e improprie dacă vrea să înţeleagă cuvîntul latinesc „libertus“) poate bucura cu drept cuvînt pe adversarĭ, căcĭ o maĭ mare destrăbălare atît în administraţie cît şi în toate ramurile publice, de cît cea actuală, nu se poate presupune.

Aceasta nu va să zică că D-niĭ conservatorĭ ar sta maĭ bine în acţiunile D-lor. Liberaliĭ şi conservatoriĭ se taxéză reciproc de hoţĭ şi trista realitate le dă dreptate amîndurora.

In adevăr, dacă judecăm cu imparţialitate şi cu dor de binele public pe toţĭ aceĭ politic'aştriĭ carĭ se perindează în înaltele funcţiunĭ ale judeţuluĭ şi ale oraşuluĭ, după cum firma e albă saŭ roşie, cu durere trebue să constatăm că toată lupta se dă de la ciolan. Şi pentru ajungerea acestuĭ sublim scop, după principiile acestor oamenĭ fără principiĭ, se întrebuinţează atîtea intrigĭ, atîtea tertipurĭ, atîtea mişeliĭ şi atîtea calomniĭ, în cît spectatorul de inimă se, scîrbeşte pînă în fundul sufletuluĭ şi doreşte orĭ ce fel de schimbare numaĭ să se scape de aceştĭ corbĭ, a căror unică preocupaţiune este ciolanul, ca şi cînd ţara şi judeţul ar fi un stîrv fără stăpîn.

*

Ar fi timpul ca tinerimea cultă din judeţ să dea semne de vĭaţă, să se maĭ mişte, să dezvăluiască ideile lor noĭ, ideĭ umanitare, ideĭ democratice, să declare războiŭ crunt politiceĭ băcăneştĭ, care se practică la noĭ, să ridice sus şi să facă să fîlfîe triumfător steagul democraţieĭ romîne.

Piper.

Plîngerĭ

Primim dese plîngerĭ contra purtăreĭ agentuluĭ poliţienesc Niţă Butoĭ faţă de public. Aşa, nu maĭ departe de cît alaltăerĭ, acest agent a arestat pe un Evreŭ, comerciant ambulant de haine vechĭ, din cauză că acesta nu voit să'ĭ plătească un litru de vin. Martor în această afacere a fost sergentul cu No. 154 postat în strada Lazăr, unde s'a şi comis faptul.

*

Mulţĭ din fiĭ victimelor inundaţiilor de la Galaţĭ şi Brăila, găsindu-se împreună cu familiile lor într'o desăvîrşită strîmtorare, aŭ cerut slujbe la diferite departamente şi în special la acel al finanţelor şi la direcţia vămilor din Bucureştĭ, în care scop o dată cu petiţiunea aŭ înaintat şi diferite acte necesare.

Astăzĭ primim mulţime de plîngerĭ cum că nu numaĭ că nu li s'aŭ acordat slujbe saŭ răspuns la cerere, dar încă s'aŭ oprit acestor nenorociţĭ şi actele pe carĭ le înaintaseră, aşa că n'aŭ cu ce să se prezinte ca să solicite aiurea slujbe şi decĭ sînt ţinuţĭ să rămînă muritorĭ de foame.

*

D. Căpitan Popovicĭ, proprietar în Bilciureştĭ, ni se plînge că, de şi a reclamat ministruluĭ de justiţie contra moduluĭ cum judecătorul de ocol Iorgulescu, din aceeaşi localitate, înţelege să'şĭ îndeplinească datoria şi cu toate că preşedintele tribunaluluĭ de Dîmboviţa a găsit reclamaţia sa întemeĭată, nicĭ pînă astă-zĭ nu s'a luat vre-o măsură contra sus pomenituluĭ judecător.

Asasinarea luĭ Canovas

(Corespondenţă part. a Adevĕruluĭ“)

Paris, Iulie 1897.

Canovas şi anarchiştiĭ.—Tarrie del Marmol.—O reprezentaţie memorabilă.—Cuba.

Purtarea excepţional de aspră a primuluĭ ministru spaniol faţă cu anarchiştiĭ şi cu nevinovaţiĭ închişĭ în îngrozitoare fortăreţe spaniole, este destul de cunoscută.

Canovas era un om cu ideĭ strîmte, era un reacţionar neîntrecut; asasinarea sa nu este decĭ de cît consecinţa faptelor sale. Prin purtarea sa Canovas a învrăjbit sufletele, a întunecat minţile şi însuşĭ el a căzut jertfă ideilor sale ultra-reacţionare.

Asasinul e un neapolitan de 26 anĭ, anume Golli, ideile sale sînt anarchiste dînsul este un om cu oare-care cultură. „Crimele luĭ Canovas — zice

---

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

77

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a treĭa

CAP. II

Apropierea fortuneĭ

— Voĭesc, am zis!!

Filip lăsă pe tatăl săŭ şi cu privirea speriată se apropiă de Jenny ca şi cum ar fi voit să-ĭ ceară protecţia.

Surprinderea şi durerea sa fură aşa de marĭ, în cît lăsă pe Joltran să plece, fără a'ĭ da cea maĭ mică explicare.

Jenny îl luă de mînă.

— Linişteşte-te, copilul meŭ..., mă voĭ sili să te iubesc atît de mult, în cît să nu te maĭ gîndeştĭ la el...

Filip ridică asupra mameĭ sale ochiĭ săĭ dezolaţĭ şi de o dată zări pe Blanşa.

Aşezată pe un fotoliŭ, capul drept, ochiĭ închişĭ, palidă ca moartea, aĭ fi luat'o drept o statue atît era de imobilă...

Eĭ merseră spre ea şi o întrebară înduioşaţĭ ce are. Mîinele eĭ eraŭ recĭ. Fruntea de asemenea rece, şi buzele eĭ atît de roşiĭ tot-d'a-una, eraŭ albe, o albeaţă cenuşie.

Ea deschise ochiĭ, îĭ privi şi le surîse slab.

— Ce aĭ, copila mea? zise Jenny... Pentru ce ţĭ-a venit această slăbiciune?

Ea nu răspunse nimic. Ce ar fi avut ea să spuĭe? Să'ĭ facă a înţelege, că cuvintele tatăluĭ săŭ ĭ-aŭ cauzat cea d'întîĭ şi cea maĭ mare durere în vĭaţa sa? Dar pentru aceasta ar fi trebuit să le spuĭe că inima sa a fost adînc mişcată de Gilbert şi ea n'ar fi voit să facă această mărturisire, maĭ ales acum, cînd văzuse faţa aproape iritată a tătăluĭ eĭ!!

Dar această slăbiciune trecu. Filip o luă de mijloc şi o duse în grădină.

— Vino, aerul proaspăt te va înviora!

Jenny, gînditoare, şi care nu se îndoĭa nicĭ o dată de ceea ce presimţea, îĭ lăsă să ĭasă, fără a'ĭ acompania şi se mulţumi să'ĭ privească prin fereastra deschisă, care dădea în grădina luminată de o lună superbă.

Fratele şi sora se depărtează, dispar.

In timp de cîte-va minute, nicĭ unul nicĭ altul nu scoaseră nicĭ o vorbă; păreaŭ că se bucură de frumuseţa nopţeĭ; la picioarele lor curgea Semoy cu un sgomot de izvor continuu şi păsările nocturne trec tăcute pe de a supra capuluĭ lor.

Cînd eĭ ajunseră sub arborĭ, Blanşa se rezimă de braţul frateluĭ săŭ şi de o dată ca şi cum nimic nu s'ar fi întîmplat între Filip şi Joltran, ca şi cum cele întîmplate ar fi fost tot ce poate fi maĭ natural, întrebă:

— Aşa dar, el ţĭ-a scăpat vĭaţa de două orĭ?...

El începe să povestească din noŭ suroriĭ sale tot ce spusese tatăluĭ săŭ. Cu cîtă atenţiune, cu cîtă admiraţiune îl asculta ea!! Nu maĭ e palidă... Talia sa se îndrepta... Ochiĭ săĭ se însufleţiră. Obrajiĭ săĭ se colorară. Buzele eĭ se roşiră. Ea îl făcu să repete de două-zecĭ de orĭ aceleaşĭ detaliĭ. Ea se înflăcărează de această istorie de soldaţĭ, de exilaţĭ, de devotaţĭ:

Şi cînd eĭ se reîntoarseră, un cuvînt, numaĭ:

— Pentru ce tatăl nostru arată către el atîta înverşunare? Pentru ce te opreşte de a-l maĭ vedea?

— Voiŭ ştiĭ aceasta, zise Filip.

Vĭaţa celor doĭ tinerĭ era aşa de strîns legată în cît, era de temut, ca Gilbert, — neştiind ordinile luĭ Joltran către fiul săŭ — să nu se prezinte din noŭ la sticlăria de la Malavisée, înainte ca Filip să-l fi avizat.

Şi ce ĭ-ar fi spus Filip?

Acesta se hotărî să ceară explicaţiĭ sticlaruluĭ.

Chiar a doua zi, profitînd de un moment cînd se găsea singur cu el, îl întrebă:

— Tată, îĭ zise el, de erĭ am o mare supărare... Sînt deja om, n'aĭ putea să-mĭ spuĭ pentru care motiv mă opreştĭ de a primi pe Gilbert?..

— Mă aşteptam la această întrebare, copilul meŭ. Decĭ ea nu mă surprinde de loc. Cu toate acestea nu pot să-ţĭ răspund la ea. N'am nicĭ o ură personală către amicul tăŭ. Dar nu-mĭ place să vie la Malavisée, asta-ĭ totul. Crede-mă însă că făcînd asta, eŭ nu mă supun vre-unuĭ capriciŭ. Eŭ nu sînt omul voinţelor răŭ concepute şi răŭ precizate. Eŭ ştiŭ că aceasta îţĭ produce neplăcere şi dacă am luat această hotărîre, n'am făcut'o fără vre-un motiv...

— Oare eŭ nu am dreptul să-l cunosc?...

— Acest motiv nu priveşte de loc pe amicul tăŭ...

— Atuncĭ, poate aĭ a te plînge de familia sa adoptivă?

— Nu 'ţĭ voiŭ maĭ spune nimic în astă privinţă.

— Şi menţiĭ hotărîrea luată?

— O menţiŭ.

— Ce aşĭ putea spune eŭ luĭ Gilbert?

— Cel d'întîĭ pretext ce 'ţĭ va trece prin cap...

— Tată, între mine şi el, orĭ-ce minciună, orĭ-ce falşitate, orĭ-ce supterfugiŭ, este imposibil.

— Atuncĭ spune-ĭ adevărul.

— Dar acest adevăr, tată, voĭesc să-l cunosc.

— Supune-te ordinuluĭ meŭ. Nu maĭ căuta de loc cauzele.

— Orĭ-ce om, în locul luĭ Gilbert, s'ar supăra...

— Ce mă importă asta!!

Tatăl şi fiul rămaseră mult timp împreună.

Apoĭ, cu o voce surdă, Filip murmură:

— Eĭ bine, tată, mă voĭ supune...

Blanşa observase această convorbire, fără îndoĭală, căcĭ ea aştepta pe Filip la eşirea din salon pentru a-l întreba despre ce vorbise.

Ea se mulţumi să-l întrebe:

— Eĭ bine!

Şi Filip, foarte încet, aproape revoltat:

— El e mut în privinţa cauzeĭ.

— Şi ce aĭ de gînd să facĭ?

— Mă voĭ supune...

— Şi Gilbert nu va maĭ veni?

— Nu!

Ea cercă să şĭ stăpînească emoţiunea. Dar el observă că tremură şi o privi cu atenţie. Sub această privire frăţească, sub această interogaţiune scurtă, inima tinereĭ fete se sfîşea.

El zise, cu tandreţă, aproape cu reproş, acest simplu cuvînt:

— Blanşa!!

Ea înţelese, fără îndoĭală, dar nu răspunse direct la această întrebare. Frumosul săŭ cap se plecă. Ea îşĭ înăbuşi un suspin şi murmură numaĭ:

— Sînt mîhnită, dragă Filip, mîhnită de moarte.

Intre eĭ nu se maĭ schimbă nicĭ un cuvînt.

Blanşa rămase gînditoare cîte-va zile. In zadar Jenny cercă să afle motivul acesteĭ întristărĭ. La întrebările eĭ, tînăra fată pălea şi roşea, dar nu găsea de cît răspunsurĭ vagĭ, prin care cerca să liniştească pe mamă sa.

Apoĭ, în curînd, îşĭ reluă liniştea eĭ de altă dată, cu toate acestea era maĭ nervoasă, maĭ puşin sinceră şi une-orĭ părea că ĭar cade în melancolie, dar se stăpînea şi căuta să ascundă totul.

Numaĭ, fu coprinsă de o dată, de plăcerea de a umfla mult, ceĭa ce nu se observase pînă atuncĭ la ea.

Orĭ de cîte orĭ Filip ĭeşea, ea cerea să-l însoţească. Şi cînd fratele săŭ se întorcea, ea găsea, încă pretexte de-a rămînea cu el.

Ea ĭubise în tot-d'a-una pe fratele săŭ. Nicĭ o dată nu a fost ceartă între eĭ, din contra o intimitate foarte mare; dar această afecţiune părea că s'a îndoit, de la întoarcerea luĭ, şi nu se manifestase altă dată cu atîta căldură.

Cît priveşte conversaţiunea între eĭ, era tot-d'a una aceĭaşĭ.

Vorbeaŭ despre Sudan şi despre campania din Niafadia.

Blanşa învăţase toată Africa.

Intr'un voĭaj recent al tătăluĭ săŭ la Charleville, ea îl făcu să'ĭ cumpere hărţile posesiunilor noastre pe continentul negru şi toate cărţile carĭ puteaŭ să'ĭ vorbească despre coloniile noastre: expediţiunĭ, exploraţiunĭ; dar în această imensă întindere, părea că numaĭ un singur colţişor o interesează: partea din deşert unde Filip şi Gilbert se luptaseră unul lîngă altul; şi acolo pe harta sa, ea apăsa unghĭa sa roză pe o linie, care trecea nu departe de Comodo, în un punct, pe care 'il indicase maĭ cu atenţie fratele săŭ, acolo unde Gilbert fusese legat de ceĭ doĭ arborĭ şi lăsat pradă fiarelor sălbatice.

Şi ea murmură atuncĭ tremurînd:

— Aci era să moară el!

Filip n'avea destulă experienţă, pentru ca să ghicească arzătoarea pasiune, care se năştea în inima tinereĭ fete. El îĭ repeta cu plăcere toate peripeţiile prin carĭ trecuseră cît aŭ stat în Africa, fără a se gîndi la alt-ceva.

Dar nu eraŭ numaĭ aceste povestirĭ războinice, carĭ o făceaŭ să însoţească aşa de dese orĭ pe fratele săŭ.

In preumblările lor, rare orĭ orĭ se întîmpla să nu fie vr'o întîlnire, la care ea se gîndea deja de maĭ înainte.

(Va urma)

Inaugurarea digului din Galați

(De la trimisul nostru special)

el — m'aŭ înpins să făptuĭesc asasinatul".

*

In ziua de 27 Iulie s'a dat aci la „Teatrul republiceĭ" o reprezentație în folosul refugiaților spanioli.

A fost o reprezintație memorabilă. Sala gemea de lume. Inainte de începerea reprezintațieĭ, anarchistul Tarride del Marmol apăru pe scenă și, în tr'o tăcere mormîntală, arătă ce sufăr Spanioliĭ. Oratorul schiță crimele făptuite de Canovas, arăta suferințele închișilor de la Montjony și termină spunînd că asasinatul luĭ Canovas „nu este o crimă ci un act de justiție umană". Oratorul a fost aplaudat mult și strigăte de „Trăiască Golli, asasinul luĭ Canovas" s'aŭ auzit de maĭ multe orĭ.

Se zvonește că guvernul luĭ Méline ar voi să săvîrșească o infamie, să a resteze pe Tarride del Marmol, care n'a spus de cît adevărul pur.

Mulțĭ aprobă asasinatul din Madrid, căcĭ cartea luĭ Tarride del Marmol a făcut în Europa mulțĭ inimicĭ luĭ Canovas și corupteĭ regine Cristina.

Crimele de la Montjony strigaŭ răzbunare către cer, — zic Parizieniĭ.

*

In ajunul asasinăreĭ luĭ Canovas. Henri Rochefort publică în „l'Intransigeant" un articol intitulat: „Cuba libre", articol foarte violent în care Canovas este numit asasin. Marele ziarist francez termină urînd Cubeĭ să triumfe. Intîmplarea a vroit ca a doua zi Canovas să fie scos din rîndul celor viĭ.

Cor.

Ediția de dimineață

INFORMAȚIUNI

Inaugurarea digului din Galați

— Prin fir telegrafic —

(De la trimisul nostru special)

Galați, 1 August, ora 6. 45 m.

După sosirea lor în Galațĭ, la orele 12 și cîte-va minute, miniștriĭ, însoțițĭ de autoritățile civile și militare, cum și de un public numeros din Bucureștĭ și localitate, aŭ vizitat părțile inundate ale orașuluĭ Galațĭ.

Un aspect îngrozitor țĭ se prezintă ochilor cînd ajungĭ în părțile acestea. Miĭ de case aŭ fost devastate de apă și se găsesc și astăzĭ încă într'o complectă ruină și părăsire. Două-zecĭ de miĭ de oamenĭ aŭ rămas muritorĭ de foame și zadarnic așteaptă ca să le vie de unde-va vre-un mic ajutor.

Fața cu un asemenea dezastru. un simțimînt de umanitate ar trebui să silească pe guvern, maĭ a les acum după ce-a văzut el singur nenorocirea aruncată asupra Galațuluĭ de ultimele inundațiĭ, ca să vie cît maĭ repede și îndestulător în ajutorul celor rămașĭ pe drumurĭ.

La dig. — Inaugurarea

După trecere de cîtă-va vreme prin locurile inundate, miniștriĭ, dimpreună cu toțĭ cîțĭ iĭ însoțeaŭ, plecară cu un tren special spre locul de inaugurare a mareluĭ dig construit acum.

Aicĭ deja se adunase o mulțime de lume, printre care mare parte dintre persoanele cu vază atît din Bucureștĭ cît și din Galațĭ.

Inaugurarea începu în prezența miniștrilor Sturdza, Brătianu etc., cum și a diferitelor înalte autorități civile și militare. Serviciul divin a fost oficiat de preotul Ionescu, asistat și de alțĭ cîțĭ-va membriĭ aĭ cleruluĭ.

Discursurile miniștrilor

După oficiarea serviciuluĭ divin, D. ministru Brătianu luă cel d'întîĭ cuvîntul. D-sa a spus, între altele, că regele a fost acela care a ordonat începerea lucrărilor diguluĭ care va păzi de aci înainte orașul Galațĭ de dezastru și că, dacă nenorocire ca aceea pe care cu toțiĭ o știm a căzut asupra primuluĭ port al țăreĭ, apoĭ aceasta trebuește pusă pe socoteala negligențeĭ din trecut.

După D. Brătianu veni rîndul D-luĭ D. Sturdza care ținu un lung discurs. D-sa după-ce vorbi de boala prințuluĭ, trecu asupra inundațiilor și dezastruluĭ din Galațĭ și, repetînd cele spuse de D. Ionel Brătianu, sfîrși spunînd că regele a știut să intervie la timp pentru ca, prin digul ce s'a construit din ordinul săŭ, o nenorocire de felul celeĭa pe care am avut-o la Galațĭ să nu se maĭ întîmple

Maĭ vorbi apoĭ D. Plesnilă, primarul orașuluĭ Galațĭ, mulțumind guvernuluĭ pentru interesul și solicitudinea sa față de un oraș încercat atît de greŭ în ultimiĭ timpĭ.

Punerea pietreĭ

O dată discursurile terminate, se procedă imediat la punerea pietreĭ fundamentale a nouluĭ dig de apărare a orașuluĭ contra inundațiilor.

Apoĭ se bău tradiționala șampanie și în urmă multă lume, cum și ceĭ doĭ miniștri plecară pe linia Bîrlad.

Cîtă-va vreme după aceasta, publicul începu să se risipească, apucînd uniĭ spre Bucureștĭ, ĭar alțiĭ, între carĭ și miniștriĭ, spre Sinaia.

Starea spiritelor

In tot timpul cît a durat serbarea inaugurăreĭ diguluĭ, s'a putut remarca o desăvîrșită lipsă de animație. Toțĭ păreaŭ triștĭ și nepăsătorĭ parcă la ceea ce se petrecea dinaintea lor.

Această lipsă de animație provine de sigur din cauza mizeriilor revărsate de inundațiĭ asupra Galaților, cum și de nepăsarea guvernuluĭ față de victime.

Dr. Mihail Valerianu.

Duminică miniștriĭ se vor întruni a Sinaia în consiliŭ, sub președenția regeluĭ, pentru a rezolvi maĭ multe afacerĭ curente, carĭ aŭ absolută nevoĭe de aprobarea suveranuluĭ.

Suveraniĭ și-aŭ fixat în mod definitiv pentru Lunĭ plecarea lor la Viena.

Pînă la Predeal eĭ vor fi conduși de toțĭ miniștriĭ.

Guvernul austriac a hotărît deschiderea la Rădăuțĭ, în Bucovina, a uneĭ școale de agricultură în care cursurile vor fi predate în limba romînă.

Noua Bancă industrială, care va începe să funcționeze de la 1 Octombrie, își va instala birourile în localul ocupat actualmente de ministerul de justiție.

D. Stancoff, ministrul Bulgarieĭ la Petersburg, a sosit erĭ, cu trenul de 11,40, în Capitală.

Pe lîngă membriĭ parchetuluĭ de Ilfov va lua parte la congresul de medicină de la Moscova și D. Mladoveanu, prim-procuror al tribunaluluĭ de Prahova.

Cu începere de azĭ aŭ ĭeșit din vigoare taxele publicate în *Monitorul Oficial* de la 15 Martie 1897 și privitoare la rîmătoriĭ predațĭ în stațiunile Balș, Butoeștĭ, Cîrcea, Coțofenĭ, Arhaia Craiova, Filiașĭ, Ișalnița, Palota, Fiumea, Peleștĭ, Piatra-Olt, Prunișorĭ, Rîcarĭ și T.-Severin pentru Viena St. Marx.

Primăria Capitaleĭ a hotărît să canalizeze șoseaua Kisselef pe o lungime de 4 kilometri pentru a se evita pe viitor stagnarea apelor pe aleele șoseleĭ în urma ploilor.

D. medic legist Minovicĭ a plecat erĭ la Viena spre a se întîlni cu d-rul Hoffmann, împreună cu care va pleca apoĭ la congresul din Moscova.

In lipsa D-luĭ d-r Minovicĭ din țară, locul de director al morgeĭ îl va ține D. d-r Stoenescu, subdirectorul morgeĭ.

In atelierele școaleĭ de arte și meseriĭ din Capitală se va construi o bucătărie portativă inventată de D. căpitan Chiricuță din regimentul 27 infanterie.

Bătaia în armată

Alaltă-erĭ D. locot. Cociu din regim 4 de roșiorĭ a ordonat de s'a bătut cu trăgătorile soldatul Rozin pînă ce acesta a leșinat.

După prînz s'a dat o nouă bătaĭe bĭetuluĭ soldat și seara sergentul major l'a anunțat că i se va maĭ da a doua zi, tot din ordinul D-luĭ locotenent Cociu, altă bătaĭe.

Speriat, Rozin a fugit din cazarmă.

*

Pentru ce a fost bătut?

Pentru că un fruntaș Petcan Anghel a reclamat locotenentuluĭ că Rozin, împreună cu un sergent, i-a furat 7 leĭ Adevărul e că Rozin n'a furat nimic. Iar D. locotenent n'a vroit să facă nicĭ o cercetare.

*

Orĭ care ar fi fost însă fapta luĭ Rozin, purtarea D-luĭ locotenent nu se justifică.

Noĭ cerem D-luĭ ministru de războĭ să ordone o anchetă și, dacă faptele sînt ast-fel cum ni s'aŭ povestit, să se ĭea o pedeapsă exemplară D-luĭ locotenent.

K.

Ziarele din străinătate anunță că principele Ferdinand venind la Sinaia s'a sfătuit cu regele Carol asupra proclamăreĭ independențeĭ și înălțăreĭ Bulgarieĭ la rangul de regat.

Regele i-ar fi răspuns că asupra acestor cestiunĭ nu se poate sfătui de cît cu sultanul. Atuncĭ principele se hotărî să meargă la Constantinopol. Așa se explică faptul că ultima vizită la Constantinopol a prințuluĭ bulgar a fost cu totul neașteptată.

La 19 August va avea loc la legațiunea otomană din Capitală o recepțiune diplomatică pentru aniversarea a 21 de anĭ de la urcarea pe tron a sultanuluĭ.

Iarăși pîinea

Cu chestia pîineĭ este un scandal teribil. Trebue să fie la noĭ, unde populația e de o blîndețe extraordinară, pentru ca autoritatea comunală să arate o indiferență atît de criminală, față de o chestie de așa mare importanță.

Brutariĭ aŭ urcat prețul pîineĭ și primarul stă cu mîinele încrucișate la pept.

S'a obĭectat că nu poate să ĭa nicĭ o măsură de oare ce și manutanța n'ar putea să dea maĭ ĭeftină pîinea, de oare-ce grîul e scump.

Foarte bine. Să admitem că așa stă chestia, de și în realitate, după cum s'a maĭ spus prin acest ziar, lucrul nu e tocmaĭ așa.

Dar, primăria nu poate să ĭa nicĭ o măsură și cînd e vorba că pîinea ce se vinde ca avînd 1000 grame are numaĭ 850?

Nu e scandalos, nu e o adevărată infamie, ca poliția comunală să permită această fraudă?

Bine, puneți-vă în slujbă agențiĭ electoralĭ, preferațĭ derbedeĭ și bătăușiĭ oamenilor pe treabă, dar luațĭ cel puțin măsurĭ ca aceștia să privegheze măcar atîta lucru ca, lumeĭ sărace, care abia își poate procura o pîine pentru hrana zilnică, să nu i se fure și din această bucată de pîine.

*

Erĭ a venit în redacția noastră un biet lucrător, care are o casă de copiĭ, și ne-a adus o pîine, care nu cîntărea de cît 854 de grame.

„Am plătit'o 25 de banĭ, ne spunea el, și eŭ trebue să ĭaŭ patru pîinĭ pe zi. Dacă nu are pîinea decît 850 grame sînt nevoit să ĭaŭ cincĭ pîinĭ. Apoĭ nu-ĭ destul că plătesc 25 de banĭ o pîine, trebue să maĭ perd alțĭ 25 de banĭ în fie-care zi din pricină că brutariĭ fură?"

Domniĭ de la Primărie n'aŭ de cît să controleze faptul. Pîinea aceea a fost cumpărată din str. Sinagoga No. 2. Lucrătorul a făcut observațiĭ vînzătoareĭ, dar aceasta l'a pus pe goană.

Se înțelege, noĭ ne mirăm că nu i-a dat și cu ceva în cap. Cînd avem primar pe faĭmosul Cheferescu și poliția comunală e împănată de bătăușĭ și agențĭ electoralĭ, nu are cine să apere pe cetățenĭ de hoțiile la carĭ se dedaŭ negustoriĭ necinstițĭ.

Rep.

Concursul pentru obținerea dreptuluĭ de a deschide farmaciĭ în cele 13 localitățĭ pe carĭ le-am menționat într'unul din numerile trecute se va ține la 15 Octombre și va consta din patru probe scriptice.

Ministerul de instrucțiune a hotărît, cu începerea anuluĭ scolar înființarea uneĭ școale profesionale de fete la Giurgiŭ.

Bastimentul *Lady Palmer*, sub pavilion englez și de o capacitate de 2 049 tone, a plecat prin gura Sulineĭ încărcat cu porumb romînesc la Gibraltar.

Inaugurarea vaporuluĭ *Dobrogea* s'a amînat pentru o dată nehotărîtă.

Din această cauză vaporul a plecat la Rotterdam încărcat cu cereale pentru a le exporta în Germania.

D. d-r. profesor Pușcariu, directorul institutuluĭ bacteriologic din Iașĭ, a plecat în Rusia spre a lua parte la congresul din Moscova.

In urma licitațieĭ pentru aducerea apeĭ la universitatea din Iașĭ, ministerul cultelor a numit o comisiune care să cerceteze care din propunerĭ este maĭ favorabilă.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 31 Iulie.

Grîŭ: 11450 hectolitri; libre 54—57; preț $10.72\frac{1}{2}$—12.70.

Porumb: 5.100 hectolitri; libre $62\frac{1}{4}$—$64\frac{1}{2}$ cincante; preț: 6.70—9.95.

Orz: 1.000 hectolitri; libre 46; 6. — preț. Fasole 2 vagoane; 14 preț.

S'a vîndut grîŭ noŭ: 5.750 hectolitri.

Marmorosch Blanck & comp.

Ediția de seara

Chestia armeană

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinopol, 2 August.—Știrile carĭ zic că mișcarea armenească ar fi reînceput sînt false.

Elementele armenești cele maĭ revoltate și comitetele lor sînt ele însești intimidate de măcelurile din anul trecut.

Explozia de la Petersburg

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne)*

Berlin, 2 August.—Se anunță din Petersburg Agenției Wolff că erĭ a făcut explozie un obuz în lagărul de la Tsarsko-Selo, în timpul exercițiilor de tir ale artileriei gardeĭ.

Un soldat a fost omorît și treĭ rănițĭ. Cauza exploziei nu se cunoaște încă.

Țarul și țarina aŭ vizitat pe rănițĭ la spital.

O nouă umilire pentru Bulgaria

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Contantinopol, 2 August. — Ziarele aŭ primit azĭ ordin de a nu publica știrea că sultanul a primit de la prințul Ferdinand colierul cu briliante al ordinuluĭ bulgar Alexandru.

Anarchiștĭ arestațĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Milan, 2 August. — S'aŭ arestat treĭ anarchiștĭ și s'a confiscat o bombă la domiciliul lor. Se crede că aceste arestărĭ sînt în legătură cu atentatul luĭ Acciarito.

Duel senzațional

(Serv. telegrafic al „Agenției Romîne")

Paris, 2 August.—Se asigură că contele de Turin a sosit la Paris cu martoriĭ săĭ, carĭ ar fi generalul conte Avogodro di Quintro și marchizul Carlo Ginori.

Martoriĭ prințuluĭ d'Orleans aŭ avut după amiazĭ o lungă conferință cu doĭ necunoscuțĭ, carĭ după oare-carĭ informațiunĭ ar fi martoriĭ contele de Turin.

Paris, 2 August.—Se asigură că contele de Turin ar fi provocat pe prințul Henri d'Orleans înaintea generaluluĭ Albertone.

Prințul, sosit ĭerĭ, ar fi luat cunoștință de scrisoarea ce-l aștepta.

Prințul a telegrafiat că primește provocarea conteluĭ de Turin și martoriĭ acestuĭa s'aŭ dus la Paris, unde aŭ sosit de dimineață.

Afară de întrevederea de după amiază între ceĭ 4 martorĭ, aceștia se vor maĭ întîlni odată seara pentru a regula condițiunile de luptă.

Știrĭ telegrafice

(Serv. „Agenției Romîne")

Madrid, 2 August.—Locotenentul de artilerie Tomas Gorria a fost numit apărător al luĭ Angiolitti.

Kiel, 2 August.—Yactul „Hohenzollern" a sosit seara. Prințul regal Frederic Wilhelm și prințul Eitel Frederic s'aŭ dus pe bord ca să salute pe augușțiĭ lor părințĭ.

Roma, 2 August. — După „Italia", contele de Turin a făcut demersul săŭ din propria sa mișcare, fără autorizația superiorilor săĭ imediațĭ, și nicĭ aceea a ministruluĭ de războiŭ.

Ultime informațiunĭ

Alegerile din Argeș

Cititoriĭ își amintesc că acum cît-va timp în urmă, printr'o corespondență adresată din Piteștĭ și publicată în coloanele ziaruluĭ nostru, am anunțat că prefectul de Argeș a înaintat ministeruluĭ de interne o demisie neexistentă a D-luĭ C. Rătescu, consilier județian.

Eĭ bine, nicĭ pînă astăzĭ nu s'a putut da peste autorul acestuĭ fals și, cu toate că D. Rătescu a ținut să protesteze și cu drept cuvînt contra acestuĭ fapt, nicĭ o măsură nu s'a luat, așa că demisia D-sale a fost socotită ca bună.

*

Faptul acesta, care a indignat pe toțĭ ceĭ-l'alțĭ membri din consiliul județian de Argeș, era fatal să aĭbă ca urmare o nouă alegere, care s'a și fixat pentru zilele de 5 și 7 August.

Aceste alegerĭ parțiale se vor face pentru 5 locurĭ în consiliul județian, adică 2 locurĭ pentru colegiul I, 2 pentru cel de-al II-lea și 1 pentru colegiul al III-lea.

*

Tot o dată, maĭ mulțĭ membri aĭ partiduluĭ liberal din Argeș s'aŭ hotărît ca, la alegerea din 5 și 7 August, să sprijine din noŭ pe D. C. Rătescu.

In acest scop, eĭ aŭ și adresat cetățenilor argeșenĭ un apel prin care, după ce se denunță maĭ multe abuzurĭ și neregularitățĭ ale administrațieĭ județene, se spune că *în colegiul al III se va căuta a se propune un țăran spre a se arăta că fie-care trebuĭe să aĭbă dragoste, admirație și maĭ mult respect pentru țărănime, ĭar nu a se bate și insulta reprezentanțiĭ eĭ în Camera județuluĭ, după cum s'a făcut cu un alt reprezentant al țărănimeĭ dintr'o comună din județul Argeș.*

S.

La alegerile județene de la Piteștĭ, carĭ vor avea loc în zilele de 5 și 7 August, vor candida din partea guvernuluĭ la colegiul I: D-niĭ Nicolae Micescu, senator, și C. F. Rătescu, ĭar la colegul II: D-niĭ N. Constantinescu, deputat, și lt.-col. M. Botescu.

Azĭ dimineață, cu trenul de 6.40, D. Nazim Bey, ministrul Turcieĭ în Capitală, a plecat la Constanța.

D. Tache Vasilescu a fost revocat din funcțiunea de primar al orașuluĭ Odobeștĭ.

Plecarea regeluĭ și regineĭ

După cum am anunțat la ediția de dimineață, regele și regina și-aŭ fixat pentru Lunĭ plecarea lor în străinătate.

Suveraniĭ vor părăsi Sinaia Lunĭ, la ora 1 și jum. p. m.

*

Toțĭ miniștriĭ se vor afla mîine și poimîine la Sinaia.

Mîine vor lua parte la consiliul ce vor ține sub președinția regeluĭ și în care vor rezolva maĭ multe chestiunĭ importante privitoare la politica externă, ĭar poĭmîne vor conduce pe suveranĭ pînă la Predeal.

*

Marea ducesă de Coburg și princesa Maria vor însoți pe suveranĭ numaĭ pînă la gara Sinaeĭ.

Trenul regal va fi condus de D. Cotescu, inspectorul mișcăreĭ de la c. f.

Azĭ aŭ fost pornite din gara de Nord vagoanele trenuluĭ regal.

D. Caton Leca, prefectul poliției, de asemenĭ va merge pînă la Predeal.

*

După cum ni se spune, în urma unor telegrame schimbate între împăratul

---

FOIȚA ZIAR. ADEVĔRUL" 11

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea întîĭa

AFACERE CLASATA

V

La New-York

— Ah!...

— Vreaŭ să mă stabilesc în pămînturile mele, aproape de Quebec în domeniurile pe carĭ le cunoștĭ. să mĭ consacru roluluĭ de gentilom moșier și să încerc dacă nu să sporesc averea mea cel puțin s'o menții așa cum aĭ meĭ mi-aŭ lăsat'o făcînd tot binele posibil înprejurul meŭ...

„Dar, ca și D-tale, mĭ este frică, am oroare de singurătate. Și mă voĭ simți așa de singur în casa tătăluĭ meŭ! Cît de tristă și goală îmĭ va părea viața în orele de seară, în orele de repaos cînd va trebui să încetez munca mea!...

„Visasem să'mĭ aduc o tovarășă..

— O tovarășă!

Diana Vernon tresări repetînd acest cuvînt.

D. de Tréguier urmă:

— O tînără femee pe care o voiŭ iubi și căreia în schimbul tandreței ce'mĭ va acorda îĭ voĭ oferi nu numaĭ tot ce posed dar toate bătăile inimeĭ mele, devotamentul existențeĭ mele întregĭ...

„Sînt bogat nu sînt răutăcios; fără să vreaŭ a mă da maĭ bun ca alțiĭ am și eŭ defectele mele, ce dracu!—mă simt perfect capabil de a face fericirea aceleia care va consimți să poartă numele meŭ...

„Acelea îĭ promită o viață fără tristețe, liniștită și mîngîiată. în pacea cea bunurilor legitim dobîndite, lîngă căminul înveselit prin rîsetele copiilor noștri..,

— Da, murmură comediana, care lasă capul în jos pentru așĭ ascunde emoțiunea, da, acesta e un vis frumos! Să fițĭ în de ajuns unuĭ altuia, ce viitor radios! ce de plăcerĭ liniștite!...

Ea adăogă cu tărie.

— Avețĭ dreptate D-le conte... trebuie să vă căsătorițĭ... Și dacă ațĭ distins pe cine-va...

— Dacă am distins pe cine-va! Dar iubesc adînc arzător! Iubesc o cratură adorabilă!

O iubesc pentru minunata eĭ frumuseță pentru spiritul eĭ drept, pentru noblețe sentimentelor eĭ, pentru inima sa loială... O iubesc, și această dragoste face atît de mult parte din ființa mea, în cît mi-e frică să nu mor.

Diana se ridică, mirată mult de iuțimea, de repeziciunea aceste explozii.

— Și aceasta... persoană, întrebă ea, știe pînă la ce punct o iubițĭ?

— Dacă nu a ghicit, nu voĭ îndrăzni nicĭ o dată să'ĭ spun... Ea mi-a apărut maĭ superioară de cît tot ce mă înconjoară!

„Și apoĭ tremur la ideia de a primi un refuz...

— Vă inspăimîntațĭ în deșert amicul meŭ; care femee n'ar fiĭ mîndră să unească soarta eĭ cu a D-tră să se razeme pe brațul D-tră.

Contele se ridică la rîndul luĭ, și ca transportat zise fără voia luĭ:

— Care femee? Mă întrebațĭ!... D-stră?...

Acest „D-stră„ fu accentuat în așa fel că era o adevărată mărturisire. Această revelațiune și aceasta mărturisire tînăra femeie le aștepta de un moment. Cu toate as ea ea nu putu să suporte comoțiunea. Puterile o părăsiră, și căzu pe scaun.

— Oh! Dumnezeul meŭ zise ea, tremurînd, sînt dar eŭ aceea pe care o iubițĭ?

Jean de Tréguier își îndoi genuchiul înaintea eĭ.

— Da, răspunse el, dorința mea cea maĭ scumpă e de a trăi de aci înainte prin și pentru D-voastră.

VII

Aldoilea gentileman

Amîndoĭ stăteaŭ cofundațĭ în aceĭași turburare și la fel surprinșĭ —el de cela ce spusese ea de ceia ce auzise.

După vre'o cîte-va minute, cu toate astea, Diana Vernon făcu semn întîĭ locuitoruluĭ săŭ, de a se scula și de a lua loc lîngă ea pe Soffa.

— Domnule conte, zise ea grav, am toată încrederea în sinceritatea dragosteĭ D-stră. Trebuĭe ca această dragoste să fie într'adevăr foarte mare pentru a vă face să uitațĭ cine sînt eŭ și cine sîntețĭ D-stră D-stră, descindinte al uneĭ rase de vitejĭ, un gentilom, un om galant; eŭ, o săracă fată care nu știe cine e tatăl eĭ și cine știe, vaĭ! ceea i-a fost mamă.

Jean protesta cu căldură.

— Tot ceea ce știŭ, este că sîntețĭ cea maĭ bună și cea maĭ demnă...

— Pentru D-tră poate. amicul meŭ; dar lumea...

— Eh! ce'mĭ pasă de lume? Aceste judecățĭ sînt cele maĭ micĭ din grijile mele!

„De alt-fel, nu sînt orfelinĭ ca și D-tră?

Are cine-va dreptul de a controla conduita mea? Nu. Sînt liber de acțiunile mele, liber de a fi fericit în chipul meŭ.

Ea îl mîngîĭe cu o privire în care își puse tot sufletul.

— D-stră sîntețĭ cel maĭ generos... Și Dumnezeŭ îmĭ este martor, că D-stră vețĭ fi soțul inimeĭ mele... Dar eŭ nu'mĭ aparțin...

— Ah! da, zise el cu durere, plăcerile, gloriile teatruluĭ...

Tănăra fată clătină din cap:

— Vă înșelațĭ, fac un bun tîrg din toate astea și așĭ vrea să am a vă sacrifica alt-ceva de cît succesele carĭ mă lasă indiferentă.

„Singura mea fericire, singura mea glorie ar fi de a primi numele ce'mĭ oferițĭ și de al purta cu onoare... Dar, vă repet, eŭ nu'mĭ maĭ aparțin... Mi-am impus o țintă..

—O țintă?...

D-nul de Tréguier părea că cercetează.

— Apoĭ, după un moment de reflecție.

— Bine... știŭ acum... E vorba de acel proect de care îmĭ vorbeaĭ adineacĭ..

— Da, de acel proect la execuția căruia m'am jurat să întrebuințez tot timpul meŭ, toată energia mea...

— Dar încă?..

— Nu pretinde de la mine nimic maĭ mult. Orĭ cît de bine m'așĭ explica, veĭ ezita să mă crezĭ cu mintea sănătoasă.

Contele Jean luă un ton îndulpicător:

— Fie. Nu vă cer secretul. Vă cer numaĭ puțină judecată. Să vedem, dacă antrepriza de v'ațĭ legat se prezintă—D-stră însățĭ vețĭ fi care s'o declarațĭ—în condițiunĭ așa, în cît maĭ dinainte dezesperațĭ de a'ĭ asigura succesul, eĭ bine! trebue să renunțațĭ. De imposibil nimic nu se ține. La ce bun să te sfîrșeștĭ a urmări o chimeră cînd eștĭ sigură că nu o poțĭ ajunge?

O violentă luptă părea că se dădea în spiritul comedianeĭ.

— Da, murmură ea, chimeră neînțeleasă... In fie-ce zi zăresc maĭ mult imposibilul... Și s'ar zice că D zeŭ, arătîndu-mĭ obstacolele carĭ se pun înaintea voințeĭ mele, ar vrea să'mĭ arăte și cît sînt de culpabilă încercînd de a uza de rolul săŭ și de a substitui judecata oamenilor judecățeĭ sale.

— „Eŭ nu vă înțeleg...

(Va urma)

Franţ Josef şi suveranii noştri, aceştia din urmă şi-aŭ amînat vizita ce voiaŭ s'o facă monarhuluï austo ungar.

Suveraniĭ noştri nu se vor maï duce acum la Viena, de unde împăratul Austrieĭ a şi plecat la Ischl, nicĭ nu se vor opri la Ischl pentru a se întîlni cu împăratul.

Eĭ vor lua drumul direct la Ragaz, unde nu vor sta maĭ mult de două săptămînĭ.

*

De la Ragaz suveraniĭ se vor duce ca să vadă pe princesa de Wied, muma regineĭ.

De aci suveraniĭ se vor înţelege telegrafic cu împăratul Frantz Iosef unde să-l viziteze la întoarcerea lor în Romînia.

Dacă împăratul va părăsi pînă atuncĭ băile de la Ischl, suveraniĭ noştri se vor duce direct la Viena.

*

In tot cazul, această vizită nu va avea absolut nicĭ un caracter oficios, ci va fi o întîlnire prietinească între doĭ monarchĭ.

Din această cauză suveraniĭ la Viena vor descinde la hotel Imperial.

Suveraniĭ vor fi însoţiţĭ în această călătorie de D-na Bengescu, dama de onoare a regineĭ, şi de D-niĭ colonel Georgescu şi maior Graţowschi, aghiotanţiĭ regeluĭ.

*

De la Viena suveraniĭ se vor duce la Belgrad pentru a întoarce vizita regeluĭ Serbieĭ.

In privinţa acesteĭ vizite aflăm că regele Serbieĭ a hotărît să-ĭ dea cel maĭ mare caracter oficios, făcînd suveranilor o primire din cele maĭ splendide.

*

In tot timpul cît suveraniĭ vor sta în Capitala regatuluĭ sîrb, va fi o adevărată sărbătoare.

Se vor face tot felul de petrecerĭ, ĭar Belgradul va fi decorat şi cu stindarde romîneştĭ pe lîngă cele sîrbeştĭ.

Regele Alexandru a consultat deja pe miniştriĭ săĭ în privinţa moduluĭ de primire a suveranilor Romînieĭ.

*

Programul a şi fost stabilit în parte, ĭar D. Papiniŭ, ministrul ţăreĭ la Belgrad, a fost însărcinat de suveranul Serbieĭ ca să comunice regeluĭ nostru la Ragaz acest program.

*

Nu se ştie pînă acum dacă regele nostru va primi saŭ nu să fie primit în aşa mod şi dacă nu va cere regeluĭ Alexandru ca să nu socotă vizita aceasta de cît ca o dragoste între monarhĭ.

Aflăm însă că regele Serbieĭ, care a fost foarte entuziasmat de modul cum a fost primit în Capitală de rege şi guvernul romîn, nu voeşte să facă suveranilor romînĭ o primire maĭ pre jos de cît aceea făcută luĭ aci şi a declarat D-luĭ Papiniŭ că pe cît de onorată se simte Serbia de această vizită, pe atît de desconsiderată se va socoti cînd suveraniĭ romînĭ vor refuza să li se facă toate onorurile cuvenite unor monarhĭ aĭ uneĭ ţărĭ amice şi superioare ţăreĭ lor.

*

Se spune că regele nostru va consulta pe împăratul Frantz Iosif asupra acesteĭ vizite.

In tot cazul însă, primăria din Belgrad şi guvernul sîrbesc aŭ luat toate măsurile necesare pentru înfrumuseţarea oraşuluĭ şi pentru întîmpinarea cheltuelilor ce le va necesita vizita suveranilor Romînieĭ.

Bud.

Aseară a plecat la Giurgiu D. Ghesov, minitru de finanţe al Bulgarieĭ.

S'a aprobat alinierea stradelor Mieşunelelor, şoseaua Grozăveştĭ, şoseaua Văcăreştĭ, Zidurilor şi Plugarilor din Capitală.

Plîngerile aduse contra d-ruluĭ M. Florescu şi despre carĭ am vorbit de maĭ multe orĭ în ziarul nostru găsindu-se întemeiate, numitul medic, ca pedeapsă, a fost trecut în alt post, ĭar în locul săŭ la Urlaţĭ a fost numit D. M. Şerbănescu.

Administraţia comunală din Iaşĭ se ocupă actualmente cu chestia iluminăreĭ băileĭ (fostă turcească) cu electricitate.

D. Chaigneau, inginerul-şef al comuneĭ, este de părere ca saŭ să se facă instalaţie proprie pentru electricitate, saŭ să se întrebuinţeze acetilina.

Mizeria din Galaţĭ

Sosirea miniştrilor

La ediţia I-a am descris pe scurt serbările carĭ aŭ avut loc erĭ la Galaţĭ cu ocazia inaugurăreĭ diguluĭ din valea Badalan.

Revenim acum maĭ pe larg asupra acestor serbărĭ.

Pe la orele 12.30 miniştriĭ D. Sturdza şi Ionel Brătianu sosind în gară fură întîmpinaţĭ de D-niĭ generalĭ Murgescu şi Pilat, de căpitanul portuluĭ D. Genoveanu, de prefectul Zorilă care privia crunt pe rivalul săŭ primarul Pleşnilă şi de deputaţiĭ şi senatoriĭ Galaţiuluĭ, toţĭ în frac afară de D. Cavalloti care ţinea să-şi manifesteze ast-fel supărarea.

De la gară toţĭ miniştriĭ şi ceĭ-l'alţĭ oaspeţĭ însoţiţĭ de un mare număr de funcţionarĭ se suiră în trăsurĭ şi plecară spre locul dezastruluĭ.

Reprezintanţiĭ preseĭ aŭ luat parte ca invitaţĭ la această plimbare lugubră.

Plimbare lugubră

Ea era într'adevăr lugubră! De-abĭ intrarăm pe şoseaua Bădălanuluĭ şi o privelişte din cele maĭ înfiorătoare se desfăşură înaintea noastră. Una lîngă alta casele sînt culcate la pămînt curţile şi străzile pline de dărîmăturĭ ĭar din cînd în cînd pe cîte un colţişor maĭ uscat patru scîndurĭ formează nouă locuinţă a familieĭ inundate.

Ruinele

Casele ruinate cu desăvîrşire, sînt atît de numeroase că în trecerea la pas a trăsureĭ n'aĭ vreme să le vezĭ pe toate.

In dreapta şi în stînga şoseleĭ vezĭ locurĭ întinse acoperite de ruine. Aceste locurĭ eraŭ înainte străzĭ populate, acuma seamană cu nişte cîmpiĭ unde s'aŭ aruncat dărîmăturile a miĭ de case ruinate. Pe unele părţĭ în mijlocul acestor dărîmăturĭ se ridică cîte un zid înalt ce poartă încă urmele apeĭ: e zidul uneĭ case ce, maĭ solid zidită, a putut un moment rezista valurilor furioase.

Tristeţa

In mijlocul acestor ruine trecea trist cortegiul musafirilor din Bucureştĭ. D. Sturdza şedea ghemuit alăturea de prefectul Zorilă. Pe faţa primuluĭ ministru eraŭ zugrăvite groaza şi oroarea ce-ĭ inspira dezastrul, a căruia mărime nu o poţĭ aprecia de cît numaĭ fiind la faţa loculuĭ.

Trăsura D-luĭ Sturdza era urmată de vre o 150 de trăsurĭ. Toate trăsurile mergeaŭ la pas şi din cînd în cînd se auzeaŭ aclamaţiunile de mirare şi de tristeţă ale celor ce vizitaŭ pentru prima oară locul dezastruluĭ.

Victimele

Pe cînd cortegiul trecea ast-fel încet pe şoseaua Bădălanuluĭ, nenorociţiĭ inundaţĭ se aflaŭ în faţa proprietăţilor lor prefăcute în ruine şi plîngînd ne priveaŭ ca şi cum ar fi vrut să ne spună:

„Nu treceţĭ fără a vă îndura de mizeria noastră“. Femeĭ, bărbaţĭ şi copiĭ desculţĭ, rupţĭ şi lihniţĭ de foame priveaŭ cu jale la cortegiul ministerial. In privirea lor era atîta durere, pe feţele lor palide se vedea mizeria atît de lămurit zugrăvită că toţĭ aceĭ carĭ formaŭ cortegiul ministerial fură mişcaţĭ pînă la lacrimĭ.

Vizitarea acestor localităţĭ a durat maĭ bine de două ore, în care timp nu odată am auzit pe sărmanele victime strigînd: „Induraţĭ-vă de noĭ, căcĭ murim de foame“.

Milionarul Verona

Pe la orele 3.20 cortegiul se îndreptă spre docurĭ, unde milionarul Verona a remis primuluĭ ministru o petiţie de patru coale, cerînd ca să se permiţă repararea caselor sale, căcĭ alt-fel este expus să piardă chiria pe un an de zile.

D. Sturdza a citit cu atenţiune această petiţie a milionaruluĭ, care a refuzat cel maĭ mic ajutor victimelor de pe spinarea cărora a făcut milioanele, şi ĭ-a promis că se va ocupa de afacere. Lumea care se afla acolo era indignată de îndrăzneala milionaruluĭ şi ne-a rugat să protestăm în contra acordărilor de privilegiŭ unuĭ individ atît de lipsit de inimă ca milionarul Verona.

Serbarea

De la docurĭ cortegiul a plecat cu un tren special la locul unde se începe construirea diguluĭ. Aci nu maĭ eraŭ ruine şi lacrimĭ, ci steagurĭ, coroane, fracurĭ, toalete elegante şi şampanie. Eram în mijlocul luxuluĭ şi totuşĭ imaginea spectacoluluĭ din Bădălan nu ne părăsea. O tristeţă puternică stăpînea pe ceĭ prezenţĭ, căcĭ se gîndeaŭ că dacă digul ce s'a inaugurat va fi de folos pentru viitor, el nu ajută însă întru nimic pe ceĭ două-zecĭ de miĭ de oamenĭ rămaşĭ pe drumurĭ şi ameninţaţĭ ca la iarnă să piară de foame şi de frig.

Discursurile

Discursurile miniştrilor aŭ făcut o slabă impresie. Cuvintele D-luĭ Ionel Brătianu că: „ultimul dezastru se datoreşte neglijenţelor din trecut“ aŭ impresionat foarte răŭ pe ceĭ cîţi-va conservatorĭ prezenţĭ la serbare, căcĭ se simţiaŭ atinşĭ de cuvintele ministruluĭ de lucrărĭ publice.

Şampania n'a lipsit nicĭ cu această ocaziune, cu toate că mizeria ce domneşte în Galaţĭ ar fi impus maĭ multă rezervă celor ce aŭ făcut programul serbăreĭ.

Toasturile

S'a băut mult şi s'a toastat în tot timpul cît trenul special ne plimba pe linia Galaţĭ-Bîrlad. Şampania, ridicînd puţin temperatura celor invitaţĭ, îndepărtă pentru moment tristeţa şi animaţia începu să crească.

Pe la orele 5.20 miniştriĭ însoţiţĭ de cîte-va persoane oficiale părăsiră Galaţiĭ pentru a merge la Sinaia. Publicul se împrăştie prin oraş, iar noĭ gazetariĭ, după ce am închinat cîte un pahar în sănătatea corpuluĭ technic, am plecat cu trenul de 10 seara spre Bucureştĭ.

Ast-fel se sfîrşi serbarea inaugurăreĭ diguluĭ de la Galaţĭ, despre a căror importanţă vom vorbi mîine.

Dr. Mihail Valerianu.

Cetăţeniĭ gălăţenĭ fără deosebire de culoare politică sînt foarte indignaţĭ în contra eforieĭ spitalelor Sf. Spiridon care, cu toate că proprietară a văieĭ Bădălan, n'a luat însă nicĭ o măsură pentru ajutorarea victimelor inundaţilor, ba le maĭ urmăreşte încă pentru unele micĭ datoriĭ de chirie rămase de astă-ĭarnă.

Viitorul guvern

Ceea-ce se discută maĭ mult şi preocupă maĭ serios cercurile liberale este următoarea cestiune: „Care va fi viitorul guvern“.

Aproape toţĭ liberaliĭ sînt convinşĭ că actualul guvern nu maĭ poate trăi. Chiar şi intimiĭ D-luĭ Dim. A. Sturdza sînt de părere că actuala formaţiune trebuie să sufere oare-care remaniare.

Cum se vede, guvernul actual e condamnat în s'nul partiduluĭ liberal şi chiar aceia carĭ îl susţin cer să fie modificat.

In faţa Camerelor

Sturdziştiĭ spun că în faţa Camereĭ nu se maĭ poate prezenta D. Sturdza cu oamenĭ răsuflaţĭ ca D. Stolojan şi Ferichide şi cu copiĭ ca Ionel Brătianu şi Al. Djuvara.

Toţĭ ocultiştiĭ se plîng că n'aŭ avut noroc cu odrasla luĭ Ion Brătianu. „Ce putere ar fi fost pentru noĭ, spun eĭ, dacă băiatul acesta avea cît de puţin talent. Dar n'am avut noroc“.

Şi oftează, oftează adînc ocultiştiĭ.

Dar, se înţelege, Ionel nu poate fi sacrificat, prin urmare alţiĭ trebue să iasă din minister ca să se maĭ poată întări guvernul.

D-niĭ Năstase Stolojan şi Ferichide sînt ceĭ doĭ miniştri condamnaţĭ de sturdziştĭ.

Stăteştiştiĭ

Pînă acum lupta a fost între sturdziştĭ, fleviştĭ şi aurelianiştĭ. Acum se pare că intră şi D. Stătescu în luptă.

Stăteştiştiĭ carĭ astă-primăvară se grupaseră în jurul D-luĭ Dim. A. Sturdza încep să-l părăsească. Eĭ, carĭ vorbiaŭ pînă în Maĭ de retragerea liberalilor de la putere şi lăsarea guvernuluĭ pe mîna conservatorilor, acum aŭ schimbat cîntecul: vorbesc de un guvern Eugeniu Stătescu.

Acesta începe să fie prezintat din noŭ ca omul providenţial al partiduluĭ, ca singurul care poate să compuie viitorul guvern.

Eĭ merg chiar pînă a desemna şi persoanele cu carĭ D. Stătescu va forma guvernul cel tare, care va domni 12 anĭ, aşa cum a domnit Ion Brătianu.

Unde e puterea?

Dar la toate acestea aurelianiştiĭ răspund: „Mofturĭ!“ Nimenĭ nu poate să guverneze în numele partiduluĭ liberal fără consimţimîntul şi concursul nostru! Sîmburele partiduluĭ îl formăm noĭ şi trebue să fim guvernul, pentru-că sîntem puterea partiduluĭ liberal.

Eĭ pot să cedeze D-luĭ Stătescu preşidenţia consiliuluĭ, dar nu-ĭ cedează formarea guvernuluĭ.

D. Stătescu e un fruntaş, după teoria aurelianiştilor, nu un şef, decĭ trebue să lucreze în înţelegere cu fruntaşiĭ, ĭar nu să-şi compue un minister de soldaţĭ

Situaţia

Situaţia este, cum se vede, foarte încurcată şi dacă este un lucru sigur că actualul guvern Sturdza nu maĭ poate trăi, apoĭ nimenĭ nu poate spune care va fi viitorul guvern.

Maĭ probabil este că liberaliĭ nu vor putea să dea un noŭ guvern şi că saŭ guvernul Sturdza va trăi pentru ca ceĭ-l'alţĭ nu se vor putea înţelege, saŭ că zînd D. Sturdza va cădea întreg partidul.

Rep.

Violul din Constanţa

Am publicat zilele trecute o corespondenţă din Constanţa prin care se spunea că D. Nicu Fleva, substitut de procuror în acel oraş şi nepot al tribunuluĭ, a atras în curse pe o fată săracă şi a violat-o.

Poliţia locală a căutat să gonească fata din oraş pentru-că, nenorocită de acest membru al parchetuluĭ, îndrăznise a se plînge parchetuluĭ general din Capitală şi ministruluĭ de justiţie.

*

Faptul pe care ni l'a descris corespondentul nostru şi care a indignat toată lumea din Constanţa a fost cercetat şi raportat în mod oficial D-luĭ Djuvara, ministru de justiţie. Dar pînă în momentul de faţă ministrul de justiţie n'a luat nicĭ o măsură în contra acestuĭ substitut.

Mătuşa feteĭ a reclamat din noŭ ministruluĭ, cerîndu-ĭ să intervină cu autoritatea sa pentru a da dreptate sărmaneĭ sale nepoate, care acum e ameninţată cu moartea de autorităţile poliţieneştĭ din localitate dacă va îndrăzni să se maĭ plîngă saŭ să ceară vre-un ajutor.

*

Corespondentul nostru din Constanţa ne scrie că boeraşul Nicu Fleva se laudă că atîta timp cît D. Djuvara va fi ministru de justiţie, n'are de ce să se teamă, de oare-ce ministrul în cestiune a cocoloşit această afacere.

Noĭ nu credem lucrul acesta şi cerem D-luĭ Djuvara să şi facă datoria sa de ministru dacă ancheta a constatat vinovăţia acestuĭ magistrat.

Vip.

Vre-o zece miĭ de cetăţenĭ din Galaţĭ ale căror case aŭ fost ruinate de ultimele inundaţiĭ aŭ adresat o petiţie guvernuluĭ căruia cer să fie scutiţĭ pe timp de treĭ anĭ de impozitele directe către stat şi comună.

In ultimul consiliŭ de miniştri s'a discutat această petiţiune şi D. Gogu Cantacuzino s'a însărcinat să se ocupe cu această chestiune.

Erĭ D. Cantacuzino a telegrafiat D-luĭ Sturdza la Galaţĭ că va da curs petiţiuneĭ galaţenilor inundaţĭ şi că va numi o comisiune care să cerceteze la faţa loculuĭ pentru a face un tabloŭ exact al celor inundaţĭ. Toţĭ aceştia vor fi apoĭ dispensaţĭ de a plăti dările directe către stat, rămînînd ca şi comuna Galaţĭ să ia aceleaşĭ măsurĭ.

D. Sturdza a cetit în public telegrama D-luĭ Cantacuzino, îndată după sfîrşirea serbăriĭ inaugurăriĭ diguluĭ de apărare din Galaţĭ.

Organul opoziţieĭ din Bulgaria Narodni Prava, vorbind despre vizita neaşteptată a prinţuluĭ Ferdinand la Constantinopol, spune că ea ĭ-a fost impusă de zgomotele despre declararea de regat al Bulgarieĭ.

„Prinţul, zice ziarul bulgar, s'a dus să sărute mîna sultanuluĭ şi să'l asigure că nicĭ nu se gîndeşte la aşa ceva şi că din contră doreşte să rămînă un credincios vasal al Padişahuluĭ“.

Mîine „Adevĕrul“ apare ca de obiceiŭ în şase paginĭ, dar într'o singură ediţie, coprinzînd numeroase ilustraţiunĭ, bucăţĭ literare şi politice.

Preţul unuĭ exemplar tot 10 banĭ.

In numărul de azĭ la pagina VI a cetitoriĭ noştri vor putea vedea rubrica „Mica publicitate“. Această rubrică, prin eftinătatea şi prin atenţiunea ce i s'a dat de la crearea eĭ, a atins cu mult succes scopul fie-căruĭ anunciator.

In fie-care Joie şi Duminecă dăm loc acesteĭ rubricĭ în ziar.

Un anunciŭ de 4 liniĭ cu un text de 100 litere costă numaĭ 0.50 banĭ.

Anunciurile trebuiesc trimise cu o zi maĭ nainte. Din provincie textul dimpreună cu costul se trimit prin mandat poştal.

ECOURI

● Cele 4 opere ale preotuluĭ Kneipp carĭ cuprind: 1) Cura de apă, 2) Cum trebuie să trăiţĭ, 3) Testamentul meŭ şi 4) Conferinţe publice, constînd din două volume, se găsesc cu preţul de 3 fr. ambele la cele maĭ însemnate librăriĭ din ţară, precum şi la editorul Ig. Hertz, hotel de France, Bucureştĭ. Atragem atenţiunea că acum este timpul cel maĭ minunat pentru începerea cureĭ.

1618—

◆ Mîine, Duminică, va avea loc în „Grădina Villa Regală“ serbarea populară a „Asociaţiuniĭ generale a izraeliţilor pămînteni“, secţia Bucureştĭ.

ULTIMA ORĂ

Parada din Rusciuk

— prin fir telegrafic —

— De la trimesul nostru special —

Rusciuk, 2 August ora 12. 20 m.

Serbarea aniversăreĭ deceniuluĭ bulgar a decurs fără incident. A participat o mulţime de lume din toate straturile societăţeĭ. Ţinuta trupele carĭ aŭ luat parte la această paradă a fost cît se poate de bună.

*

Printre lumea maĭ de seamă prezentă la serbarea deceniuluĭ se aflaŭ şi toţĭ consuliĭ. După trecerea trupelor în revistă, s'a oficiat un Te-Deum; apoĭ a urmat defilarea trupelor în faţa prinţuluĭ Ferdinand, a autorităţilor civile şi militare maĭ înalte, cum şi a întreguluĭ public adunat aci.

*

In urmă prinţul Bulgarieĭ a ţinut un cerc, în care primul ministru Stoiloff a citit adresa de mulţumire către persoanele invitate a lua parte la serbarea deceniuluĭ.

*

La această aniversare aŭ azistat şi 20 de ofiţerĭ romînĭ, însă neoficial.

Bran.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate

VIENA	
Napoleonul	fl. 9.52
Rubla	127.12
Credit-Anstalt	367.60
Cred. fonc. austr	465.
» ungar.	397.50
Drum fier austr.	350.90
Lombards	84.20
Alpines	134.40
Losuri turceştĭ	65.60
Rentă perp. austr.	102 40
» arg.	102.40
» aur	123.80
» » ungară	122 60
Francfurt	
Rsta Rom. 5%	Fl. 101.9.
» » 4%	88.90
BERLIN	
Napoleonul	16.24
Rubla	216.60
Disconto	207 25
Schimb- Londra	20.29
» Paris	80.90
» Amsterdam	168.5
» Viena	—
» Belgia	80.65
» Italia	7.85
Ren. Rom. 6%	Fl. 101.90
» 1890 4%	90 60
» 1891 4%	90.40
» 1896 4%	90.8
Imp. mun. Bucur.	101 95
PARIS	
Banca Otomană	595.59
Losurile Turceştĭ	117.50
Impr. Egyptian	—
» Helenic	—
Drum de fier austr.	747.
Alpines	298.
Renta Franc. 3%	108.
» » 3½%	105.07
Ren. Romînă 5%	101.25
» 4%	—
» 1890 4%	—
Ren. Italiană	94.37
» Ungarĭ	—

din Bucureştĭ

1/13 August 1897.

Impr. ale stat. romîne		
5%	Ren. perpetuă lei	103 1/4
6%	» amor. 1881	102
5%	» » (Im. 1892	101
5%	» » din 1893	101
5%	» » 1894 int.	96 1/4
4%	» » (Im. 82½ milioane	88 3/4
4%	» » (Im. 50 milioane)	88 3/4
4%	» » (Im. 274 milioane)	90 3/4
4%	» » (Im. 45 mil.) 1891	89 3/4
4%	» » (Im. 120 mil.) 1894	89 3/4
4%	» » (Im. 90 mil.) 1896	89 3/4
5%	» C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
4%	Oblig. Stat (Conv. rurale)	101 3/4
10	Oblig. Casei Pensiunil. a 300 lei	—
	Imprumuturĭ de oraşe	
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1883 lei	97 1/4
6%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1884	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1888	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1890	88 3/4
	Idem Idem 1895	96 1/4
	Imprumuturĭ de Societăţĭ	
5%	Scr. fonc. rurale lei	92 1/4
5%	» » urb. Buc.	88 3/4
5%	» » » Iaşĭ	85
	Acţiunĭ	
	Banca Naţ. Romînieĭ lei	—
	Banca Agricolă	—
	Banca Romînieĭ	—
	Soc. asig. Dacia-Rom.	—
	» » Naţională	—
	» » reas. Patria	—
	» rom. con. inc. p.	—
	» de Bazalt artific.	—
	» Letea	—

Noutăţĭ literare şi ştiinţifice

Aŭ apărut şi se pot găsi în sala noastră următoarele noutăţĭ:

Enrico Ferri Les criminels dans l'art et la littérature Leĭ 2.50

E de Roberty Le psychisme social Leĭ 2.50.

Albert Métin Le socialisme en Angleterre Leĭ 3 50.

PIERRE GUEDY

Voluptate

Trezit din visurile sale de zgomotul frînelor, de ţipetele vînzătorilor din gară, Dethombes scoase capul pe fereastra vagonuluĭ, ascultînd cum conductorul trenuluĭ striga:

— Blois, 14 minute, bufet şi restaurant în gară.

Işĭ reamintea de oraşul Blois pe care îl străbătuse anul trecut cînd era soldat, acum îĭ treceaŭ senzaţiĭ plăcute prin corp cînd se simţea liber şi putea să admire în întunerec silueta rece a oraşuluĭ, urmărea cu o privire maşinală pe pasageriĭ şi pe funcţionariĭ găreĭ.

O nerăbdare bolnăvicioasă îl cuprinse; dorea să vadă maĭ repede pornind trenul.

*

Pe neaşteptate, după un fluer lung şi plîngător, trenul se puse în mişcare; din ce în ce zgomotul găreĭ pierea.

Marius, uşurat, cu nerviĭ maĭ liniştiţĭ, alergă spre fereastra compartimentulu

---

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 123 —

GORON

Destăinuirile unuĭ poliţist

II,—In Crimă

CAP. V

O Incercare

Almayer veni iar să mă sfătuiască să îl iaŭ cu noĭ la Menilmontant.

Iĭ ziseĭ:

— Dragul meŭ, las'o încurcată.

Şi îĭ puseĭ sub nas scrisoarea.

Mi se pare că în momentul acela m'ar fi strîns de gît cu mare plăcere.

Ochiĭ îĭ scăpăraŭ.

Mîinile i se strîngeaŭ de necaz.

Dar avea mare putere asupră'şĭ.

Se stăpîni.

Imĭ zise, numaĭ—cînd eşi:

— Tot nu s'a sfîrşit...

Cu toate acestea se sfîrşise.

N'a maĭ fugit.

Pînă la judecare, la juraţĭ, nu l'am maĭ văzut.

Procesul săŭ care atrăsese multă lume fu dezamăgire pentru public.

Eroul pe care toţĭ îĭ credeaŭ mîndru, îndrăzneţ, plin de spirit şi înfruntînd justiţia, se arătă sfios banal...

Făcea aceasta ca să înşele publicul şi pe juraţĭ să'ĭ facă să creadă că e prost.

Acesta a fost poate cea maĭ mare dibăcie a luĭ Almayer.

Ţinuta luĭ făcu pe juraţĭ să fie indulgenţĭ.

Maximum pedepseĭ era 20 de anĭ de muncă silnică.

Iĭ dădură numaĭ doĭ-spre-zece.

E şi acum, la insulele Salutuluĭ.

De acolo n'a maĭ putut fugi.

Face pe infirmierul la spitalul local.

E încă frumos şi se laudă întruna.

Maĭ are cît-va de stat dar condamnaţĭ la maĭ mult de cincĭ anĭ rămîn toată viaţa în coloniĭ sub privegherea poliţieĭ penteciareĭ.

Ce va face cînd va fi aïr liber?

Cine ştie de nu ne vom pomeni că fuge şi că vine ĭar pe aci să facă niscaĭ isprave?

Almayer este de sigur cel maĭ dibaciŭ escroc ce'am cunoscut

Maĭ sînt însă mulţĭ.

După el voĭ istorisi faptele bandeĭ Catusse societate internaţională dintre cele maĭ curioase ce aŭ existat.

CAP. VI

Catusse Menegand şi C-ia.

Se făcură o serie de hoţiĭ extraordinar la D-nu Benoit, strada Notre-Dame-de-Nazareth şi la contele de cito strada Montaigne.

La D. Benoit o bandă de pungaşĭ spărseseră o casă de fer şi luaseră 300000 fr. în valorĭ.

La contele Cito casa fusese de asemenea spartă şi baniĭ furaţĭ în condiţiĭ ciudate.

Intr'o dimineaţă aflaĭ că un domn foarte elegant îmbrăcat venise să mă caute.

Se întoarse iar maĭ tîrziŭ.

Ziseĭ să-l poftească.

Intră.

Văzuĭ un tînăr om de vre o 35 de anĭ.

Era un om frumos.

Pe cartea pe care mĭ-o trimisese cu servitorul citiĭ:

— M. Catusse fost amploiat la poştă.

Cum intră îmĭ zise:

— D-le, am faţă de D-ta o datorie de recunoştinţă de înplinit.

Mă uitaĭ bine.

Il recunoscuĭ.

— Ah! da, ziseĭ la D-ta am fost de am făcut perchiziţie o dată pentru nişte contrafacerĭ de parfumerĭĭ.

— Da.

— Şi?

— N'am uitat marea buna voinţă ce mĭ-aţĭ arătat...

Imĭ aduceam într'adevăr aminte că făcusem o percheziţie la Alfortville într'o vilă frumoasă a unuia D. Catusse.

La urma urmeĭ o contrafacere de parfumurĭ nu e aşa crimă mare.

Ascultam cu interes pe D. Catusse.

Cu toate acestea avea în privire ceva fals care mă izbi.

Nu puteam să'ĭ întîlnesc odată ochiĭ.

In sfîrşit îmĭ zise:

— D-le Goron, ştiŭ că una prin preocupările D-tale acum e să găseştĭ pe autoriĭ hoţieĭ comise la D. Benoit din strada Notre-Dame-de-Nazareth...

— Eĭ bine?

— Eĭ bine eŭ îĭ cunosc.

— D ta?

— Da.

Mă miram tare.

Intrebaĭ iar:

— Prin ce întîmplare D-ta...

El mă întrerupse.

— O să te mirĭ îmĭ zise că ştiŭ ce se întîmplă în lumea hoţilor, eŭ om cu starea mea.

— Mărturisesc că...

— Vezĭ că meşteşugul meŭ de comisionar de cafea m'a dus şi mă duce prin toate locurile prin toate cafenelele pînă şi prin cele maĭ micĭ maĭ ascunse... Ast-fel am văzut multe lucrurĭ.

Atuncĭ îmĭ esplică că era unul din ceĭ carĭ căutaŭ sufletele rătăcite şi studiază cu o pasiune de romancier obiceiurile hoţilor.

— Şi unde vreţĭ să ajungeţĭ? îl întrebaĭ în cele din urmă.

— Vreĭ să prinzĭ pe hoţĭ?

— Fireşte!...

— Eĭ bine pune mîna pe pe numitul Rateau zis şi Frezatul de la Montmartre.

— El e hoţul?

— Prin el veĭ pune mîna pe toată banda.

O să mi se zică că nu sînt recunoscător către ceĭ carĭ îmĭ daŭ astfel de amănunte preţioase, dar n'am văzut om cinstit să vrea să denunţe şi Catusse avea o fizionomie care nu'mĭ ispiră de fel încredere.

Iĭ răspunseĭ:

— Foarte bine şi preţuiesc ajutorul ce aduci justiţieĭ dar de oare ce D-ta cunoştĭ pe Frizatul trebue să fiĭ de faţă la arestarea luĭ... pe urmă trebue să te feresc de răzbunarea luĭ.,. Nu te mira că te daŭ în paza a patru agenţĭ carĭ nu se vor dezlipi de D-ta.

Catusse se îngălbeni.

Nu zise nimic.

Dar se vedea uşor că nu era mulţumit şi că de ar fi presimţi aceasta n'ar maĭ fi venit.

Abia ieşea din cabinetul meŭ — însoţit de patru agenţĭ carĭ eraŭ să aresteze pe Frizatul după arătările luĭ ţinîndu'l însă prizonier şi mă pomeniĭ cu un domn S... care intră şi îmĭ zise:

— D-le şef al Siguranţeĭ cu tot respectul ce vă datorez mi se pare că aţĭ greşit cu omul care a eşit de aci. E Catuse care, de sigur, a venit să vă povestească niscaĭ minciunĭ căcĭ el a spart la D. de Cito şi a vrut să vă depărteze bănuielile.

Zîmbiĭ şi îĭ ziseĭ:

— Dragă Domnule binevoieşte de staĭ ca să-ţĭ dovedesc că nu greşesc tot dauna te ţiu la dispoziţia mea că şi pe D. Catusse. Oameniĭ carĭ ştiŭ aşa multe lucrurĭ ca D-ta şi el sînt oamenĭ ce avem interes a fi pe lîngă noĭ.

Fireşte el protestă.

In zadar.

Seara Rateau zis şi Frizatul era arestat.

Confruntarea luĭ Catusse şi cu S.. fu foarte interesantă.

(Va urma)

fericit de iuțeala trenului, de fuga lui amețitoare care îi ostenea ochiul privind la cîmpii și la rarele case de pe marginea căleĭ ferate.

Defilarea monotonă a cîmpiilor goale și uscate începu. O sforțare îl făcu să se intereseze de formele spectorale carĭ se desemnaŭ în mod vag în întunericul nopțeĭ, din cînd în cînd apăreaŭ siluetele unor morĭ de vînt, cu aripele lor întinse, rugătoare, fantastice în obscuritate. Ochiĭ obosițĭ îl siliră să se culce pe banca compartimentuluĭ săŭ; culcat, îĭ veneaŭ în minte tablourile fotografiate în creerul săŭ, tablourile locurilor prin carĭ trecuse ca să ajungă la ĭubita sa, la aceea pe care trebuĭa s'o întîlnească la Châteaurenault.

Romanul, deja destul de înaintat, se desfășura înaintea ochilor săĭ, sub lumina limpede a amintireĭ. In mintea luĭ îĭ revenea vremea cînd umbla pe ploaĭe, prin locurĭ urîte, uniforme.

Trecutul se grămădea în fața conștiințeĭ sale; se vedea aplecat, cu spatele încovoiat de supărărĭ; aci își reamintea timpul cînd stătea fericit sub undele plăcute ale bazinuluĭ săŭ.

Simțea frigurile cuprinzîndu-l cînd se gîndea la trecut, la timpul cînd era silit să stea închis în cămașa de fier a cuirasieruluĭ, își amintea de lungile marșurĭ militare.

. . . .

Viața asta îĭ părea asemănătoare cu rătăcirea Ebreilor prin pustie pentru a putea ajunge la locul făgăduit. Legănat de săltăturile regulate ale trenuluĭ, nebăgînd de seamă haltele, revăzu destul de clar paginele deja întoarse ale povesteĭ traiuluĭ săŭ, al căruĭ prim capital începu prin acea faimoasă zi— cînd soarele strălucea pe un cer de foc, cînd escadronul săŭ se oprise lîngă Tours— și aci văzu pe aceea ce sufletul săŭ o căuta, aceea pe care astăzĭ o adoră și atuncĭ cu surîsul pe buze primise mica trupă de tinerĭ apărătorĭ aĭ patrieĭ.

Se gîndea la primele ore petrecute lîngă dînsa, sorbind rarele cuvinte ale ĭubiteĭ sale.

Se vedea lîngă scumpa sa Elzen, stînd la umba unuĭ parc sfînt; își reamintea de pelerinagiile nocturne, atuncĭ cînd eraŭ singurĭ în grădină, închișĭ și la adăpost de orĭ și ce privire prin niște ziduri enorme.

Era adorabilă, florile și cutele rochieĭ sale, părul eĭ negru și frumos, făceaŭ să creadă că are în față pe una din ficele Sparteĭ.

In galbenul strălucitor al crepusculelor aziatice, Elzen nu se îmbrăca de cît cu o muselină subțire care lăsa să se vadă desemnurile trupuluĭ eĭ adorabil.

Cînd noaptea îĭ învăluĭa, voluptatea creștea și maĭ mult; se simțeaŭ unul, amîndouă trupurile lor formaŭ un ce singur și neseparabil, atît de mare era dragostea lor; se legănaŭ cîntînd duioasele versurĭ beaudelairieve:

„Iată venind timpurile, cu tulpinele vibrînd,

Ca și fumul din cădelniță, florile împrăștiind.

*

Un zgomot puternic răpi pe Marius din visurile sale; funcționarii alergaŭ, strigînd și deschizînd ușile vagoanelor.

Marius eși din compartimentul săŭ, luă o trăsură și plecă.

Chemat de alte pasiunĭ lăsate în marele oraș, dete birjaruluĭ adresa și, după maĭ mult timp de umblet prin stradele Parisuluĭ, ajunse unde dorea.

Caion

Pentru gospodine

Persice uscate. — Taĭe persicile în două, presară peste ele orez și udă-le numaĭ cu jumătate din sucul de curge din ele.

Gastr.

Starea civilă

Declarații de căsătorie

Ioan George I. Corbuly, cu d-ra Emma Ida Găler; George Ionescu, cu d-ra Maria Ioana Ghiță Iordache; Frederic Fritz, cu d-ra Eleonora C. Fleischer; Petrache Vasiliadi, cu d-ra Maria I. Georgescu; Petre Vasilescu, cu d-ra Ghisela Ludovica Weizenbahu; Apad D. Mezei, cu d-ra Rozalia Szöke; Balarz F. Csürös, cu d-ra Christina A. Balint; Avram Isac S. Lazăr, cu d-ra Leia Țefu; Vasile Gheorghe Roată, cu d-ra Ana Omenico, Spirea I. Enache, cu d-ra Ana Păun Mihaĭ.

Expositia din Paris de la 1900

La 1 August a. cor. a început abonamentele pentru ceĭ ce doresc să meargă la **Expositia din Paris.**

Primele cotisațiunĭ fiind prea micĭ s'a luat dispozițiunĭ de a se primi abonamente pe 3 lunĭ înainte, adică pentru ceĭ ce vor dorĭ să meargă cu clasa I depun pentru treĭ lunĭ 9 leĭ, ear pentru clasa II depun pentru treĭ lunĭ 6 leĭ.

După plata acesteĭ sume se liberează biletele de abonament.

Abonamentele se fac la agentul general D. Ștefan Bădescu, str. Primăvereĭ 48 și la *sala noastră de depeșĭ.*

MODE

Toaletă pentru oraș

Rochie din taffeta lavand garnisită cu guipură și cu volan de muselină de mătase neagră. Corsaj de taffeta cu dantele. Eșarpă de muselină de mătase neagră.

Pălărie de tul negru, garnisită cu pene negre și cu egretă de acelașĭ culoare.

Laura.

Spectacole

Grădina Vila Regală. Duminică 3 August: Serbarea cîmpenească a asociațiuneĭ generale a izraeliților pămîntenĭ. Fel de fel de petrecerĭ. Tragerea la sorțĭ de obĭecte frumoase. Carousel. Muzică etc. etc. Intrarea generală 50 banĭ. Tramwaĭ pînă la poarta grădineĭ.

Grădina Hugo. — Teatru de varietățĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Rașca.—Direcțiunea D-luĭ Simion Petrescu. In fie-care seară reprezentațiunĭ variate a la Koster & Bials din New-York, teatru, gimnastică, danțurĭ, concerturĭ și pantomime.

Trupa se compune din artiștĭ de concert și pictor instantaneŭ. Vor fi apoĭ tablourĭ variate, între carĭ de remarcat galeria maeștrilor modernĭ, cu costume, decorațiunĭ și alte multe lucrurĭ demne de văzut.

Prețurile locurilor: Loja 10 leĭ; Stal I 2 leĭ; Stal II 1 leŭ; militariĭ și copiiĭ plătesc jumătate.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietățĭ. Trupa Burienescu.

CORESPONDENȚA SALEI

A. D. Loco.— Trecețĭ pe la sala noastră spre a lua răspunsul.

Premiĭ nouĭ de vacanță

Seria a opta

Astă-zĭ expiră termenul pentru bonul de premiĭ din seria a șaptea.

Punem decĭ cu începere de astă-zĭ la dispoziția cetitorilor o a opta serie de premiĭ.

Atragem tot odată atențiunea că primele 8 fascicole din publicația „Tableaux célèbres“ sînt cu totul epuisate.

Cuponul premiilor anunțate maĭ jos este valabil pînă la I August inclusiv.

Dăm aci și lista premiilor:

Fascicula a 9-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducțiunĭ după tablourĭ:

Cheta în biserică, de Knorr.

O dimineață de ĭarnă la țară, de Ch. Curan.

Pescuitul de Crevete la Scheveningen, de B. I. Bloiners.

Pe malul rîuluĭ Marna, de Scalbert.

Noua mamă, de Weiser.

Jocul Endymion, de Iohn Harper.

Picnic, de L. Knaus.

Tîmplarul de la țară, de Amberg.

In convalescență, de Carpentier.

Grădina de palmierĭ la Spa, de Nicolet.

Un sfîrșit de vară, de R. Collin.

Ghicitoarea, de F. Vinea.

Jocul spaniol „Fandango“, de Albert Kindler.

Baĭa, de Adrien Moreau.

Fatma, N. Sichel.

Prăvălia bărbieruluĭ, de Benjamin Vautier.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fasc. a 8-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ, prezintînd bonul de maĭ jos.

Alte volume oferite ca premiĭ, nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Nicolas Notovich. L'empereur Alexandre III et son entourage; în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Victor Tissot. Aventures de corps de garde. Scènes de la vie militaire en Prusse. In loc de leĭ 5 se dă cu leĭ 2

Paul Ginisty. Un petit ménage, un volum cu multe ilustrațiunĭ. In loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Vol. II.—*Le monde primitif.* Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Le comte d'Hérisson. Un drame royal, în loc de 3.50 se dă cu b. 0.80

Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viața chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Félix Sangnier. En vacances, un volum cu multe ilustrațiunĭ, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudițățĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominălă *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ atașarea luĭ la mandatul poștal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-șĭ lăsa pachetul expus la pĭerdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI“
No. 2903
Acest bon detașat și expediat Administrațieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ și este valabil pînă la 5 August inclusiv.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 105 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

VIII

Nu e noroc

— Aĭ dreptate...

— Așa, mă caută, și nu găsește nimic. N'are cum dovedi că am vrut să fac șantagiŭ.

— Aci te-aĭ gîndit bine.

— Firește... Acum ce fac?... Aștept cînd scrie și dacă ne învoim, mă fac că scot un pachet din buzunar. Dacă e trădare la mijloc, agențiĭ carĭ vor fi ascunșĭ, vor sări, dar nu vor găsi nimic.

— Minunat!

— Dacă omul e cum se cade și nu e primejdie, îl poftesc acasă și i le daŭ.

— Bravo!

Ceĭ doĭ ticăloșĭ așteptară ceasul.

Stătură într'o cîrciumă.

Cînd se făcu vremea plecară.

Un om aștepta.

Umbla pe colo pînă colo sub pod.

El e, zise Isidor.

— Da, zise și La Limace.

Acesta se îndreptă spre el uitîndu-se în toate părțile.

La Limace cînd se apropie de omul care se plimba, scoase pălăria și zise:

— D l așteaptă pe cine-va?

— Da. D-ta aĭ scris.

La Limace răspunse zîmbind.

— Eŭ d-le colonel.

— Zicĭ că aĭ în mînă un portofel cu scrisorĭ...

— Da, 37 de scrisorĭ iscălite Carmen.

— Și vreĭ să mi le înapoiezĭ.

— Cu bucurie... bine înțeles în schimbul uneĭ sume de banĭ.

— Cît cerĭ?

— Ar fi să fie o mie de francĭ de scrisoare, dar pentru că d-ta eștĭ militar și mie îmĭ place armata, le daŭ cu 30.000 fr. în cap.

— 30,000!

— Rotunzĭ... Nu las nicĭ cincĭ din eĭ.

— Nu discut. Poftim baniĭ dă'mĭ scrisorile.

Și d'Alboize scoase un pachet de hîrtiĭ de bancă.

Momentul era hotărîtor.

La Limace se uită în toate părțile.

Isidor nu'ĭ spunea nimic.

Scoase din buzunarul paltonuluĭ săŭ vechĭ și murdar un portofel mare unsuros, îl deschise încet și scoase un pachet legat bine.

Il întinse luĭ d'Alboize.

Acesta îl luă și era să'l deschidă.

— Nu se amestecă poliția, se gîndi La Limace, baniĭ sînt gata.. e băiat bun.

Atuncĭ opri pe colonel.

— Nu le maĭ desface, d-le colonel, îĭ zise el, asta e numaĭ așa un pachet de încercare. Scrisorile nu sînt aci.

— Cum?

— Am să ți le daŭ căcĭ văd că eștĭ om cum se cade ce să facem, trebue să luăm măsurĭ...

Și a descrie ofițeruluĭ ce spusese luĭ Isidor, prietenia ce întrebuințase ca să fie sigur că va fi plătit.

Ofițerul se indignă.

Era să'l pălmuiască.

Se ținu căcĭ se gîndi la Ramon și toate ființele care îĭ eraŭ scumpe și a căror onoare o ținea ticălosul acela în mîinele luĭ.

— Poftim cu mine d-le colonel, zise ticălosul; într'un ceas am sfîrșit.

— Ia-o înainte că te urmez, zise Robert.

Ca măsură de precauțiune, La Limace mergea înainte și Isidor la o sută de pașĭ înapoĭ.

Intîlniră o trăsură.

D'Alboize se urcă cu La Limace iar Isidor se urcă pe capră, căcĭ așa ceruse La Limace.

Peste treĭ sferturĭ de ceas ajunseră.

Acolo La Limace rugă pe colonel să'l aștepte în trăsură cincĭ minute.

Și plecă cu Isidor.

Colonelul așteptă.

Lucrurile eraŭ în casa cea nouă.

Zefirina care avea banĭ acum pregătea masa.

Avea la îndemînă și ceva băutură pentru după mîncare.

Dar era cam turburată și îngrijată.

Ceĭ doĭ bărbațĭ nu băgară de seamă aceasta.

Cînd îĭ văzu intrînd, îĭ întrebă.

— A mers?

— Minunat.

— Bravo!

— Unde e geamantanul meŭ?

— Colo sub pat.

La Limace îl scoase de sub pat.

Apoĭ întrebă.

— Unde e cheia?

— Nu știŭ, e la tine.

— Nu e la mine.

— Lasă vorba zise Isidor, sparg broasca că așteaptă ăla în trăsură. Na cuțitul ăsta.

La Limace îl deschise.

Băgă mîna, căută prin zdrențe...

Nimic!

Scoase o esclamație de mirare.

— Adu o lumînare...

Zefirina îĭ aduse.

La Limace, galben la față, căuta mereŭ.

Din colțul lor Fanfan și Claudinet le urma mișcările cu ochiĭ.

Le era tare frică.

Hoția era constatată.

Ce era să se întîmple?

Cîte-va minute fu o tăcere îngrozitoare.

— Dar ce facĭ, nu le găseștĭ? întrebă Isidor cu grije.

— Mi s'a furat portofelul! șopti La Limace înăbușit.

— Nu se poate.

— Mi s'a furat?

— De cine.

Atuncĭ cu furie, aruncă în aer toate lucrurile din geamantan dînd strigăte de mînie, amenințînd.

— Nu maĭ e aci, mi'l-a furat.

— Ia nu te maĭ preface, zise Isidor, prea e cusută cu ață albă!.. Nu merge... Am zis că împărțim.

De odată La Limace se sculă de jos.

Se îndreptă spre Isidor strigînd:

— Tu, tu l-aĭ furat, ticălosule, hoțule, ucigașule!

Isidor încercă să protesteze.

— Cum se poate?...

Dar nu maĭ putu zice nimic.

La Limace, înfuriat la nebunie, se repezi la el ca o fiară și începu să dea în el, să'l mușce, să'l zgîrie...

Fanfan și Claudinet tremuraŭ.

Zefirina se aruncă între eĭ să'ĭ despartă.

Izbuti.

— Eștĭ nebun, La Limace strigă ea, cum crezĭ tu că Isidor...

— Mi l'a furat banditul.

— Nu se poate...

— Atuncĭ tu mi l'aĭ furat ca să fugĭ cu el.

— Eŭ?

—Saŭ copiiĭ... Da, copiiĭ... Unde sînt?

Il zări.

Era să se repează la el.

Isidor se puse înaintea luĭ.

— Nu vreaŭ să te atingĭ de copiĭ, zise el, mînia te-a înebunit — Le veĭ fi pus aiurea. O să le găsim.

— Nu, nu le-am scos din geamantan. Mi le-a furat!

Căutară iar cîte treĭ în toate părțile.

Fanfan era galben ca turta de ceară.

— Vaĭ! Cum ne scapă norocul din mînă, strigă La Limace, vedeam averea cu ochiĭ!...

(Va urma)

MICA PUBLICITATE DE DUMINECA

Anunciurile pot conţine adresa saŭ numaî iniţiale. Scrisorile nu se liberează de cît prezentatoruluî chitanţeî respective.

Cererile de informaţiî relative la un anunciŭ trebue să aibă menţionat numărul anunciuluî respectiv.

Linia de 25 litere 15 banî; patru liniî 50 banî; nu se adm peste patru liniî. Din provincie baniî se pot expedia la adresa Administraţieî *Adevĕruluî*, în plic închis cu mărcî poştale.

Nu se admite la „mica publicitate" de cît anunciurî relative la *cererî şi oferte de slujbă, vinzărî şi inchirierî, cursurî, meditaţiî, obiecte perdute şi fondurî de comerciŭ, dar fără menţiune de preţ.*

VINZARI şi INCHIRIERI

De vînzare un loc 5 stînjenî faţă, 5 fund şi 13 jum. adînc, avînd una odaie şi sală cu leî 2300. adr. Neculaî jun. str. Georgescu I.

De vinzare o bicicletă în bună stare. Model noŭ, se vinde pe preţ. de leî 180, str. Smîrdan concor. nouă, camera 24 Alexandru. 1608

De vînzare în şoseaua Jianu 2 corpurî case 10 camere, grajdurî marî, curte 8000 metre, puse la credit, a se adr. calea Dudescî 4 1615 1

De arendat moşia Mărgăritescî Romanaţî) 280 pog. chiar anul acesta, adr. str. Chimist 7, saŭ Craiova str. Ştirbeî-Vodă 44. 1625—4

De vînzare, eftin o bae de zinc mare puţin usată, la D. Germain 6 strada Stavropoleos. 1641—2

UN PIAMO puţin uzat, de vînzare. Preţ convenabil. Strada Şerban-Vodă 116. 1639—1 *D. Petrescu.*

CERERI ŞI OFERTE

Vechĭ inpiegat, branşa «Librărieî şi Papeteriî» caută post în capit. saŭ provincie. Adr. Librar p. restante-Craiova. 1624—4

Fost elev de Ad-traţie. avînd scriere frumoasă şi desemn, caută ocupaţie în capitală salariu modest adr. Adm ziaruluî. 1622

Un tînăr cu referinţe bune şi cu o garanţie 10 0 leî caută post ca casier saŭ încasator. Adr. sub A. G. Adm. ziaruluî. 1636—2

Un agricultor şi viticultor bun, caută ocupaţie la o moşie. Salar după învoială. Adresa la Adm. acestuî ziar sub I. H. 1441—20

O domiişóră tînără caută ocupaţie ca menageră la un becher saŭ casier, la un Cafe din prov. adr. adm. ziaruluî sub M. N. 1619—5

Chelner italian cu exterior plăcut vorbeşte franţuzeşte şi romîneşte caută serviciŭ. Adresa Adm. ziaruluî. 1696—2

DIVERSE

S'a pierdut cîine mic bocks răsp. la num. Contesa, cine-l va găsi să-l aducă la D-na Heliană, Profetuluî 7 va primi frumósă recom. 1645—1

Se caută un ucenic LA ENGLEZU Strada Episcopieî No. 1. 1650—1

S'a pierdut planul loculuî din Fundătura Griviţa No. 11. Cine-l va găsi e rugat să-l trimită la adresa de maî sus. 1649—1

Pentru o casă mare, moşie, fabrică, întreprinderî, ad-tor, cu cunostinţî întinse cu remisă după muncă, post. restant C. G. 19. 1584—5

Limba franceză se învaţă *fără carte* prin explicaţiune practice şi conver. la Prof Duployén Moşilor 52 Sf. George. 1637—1

Se primeşte copil spre îngrijire şi alăptare cu lapte curat, după primul copil. Adresa str. Olimpuluî 84. 1581—4

Cumpăr mărcî romîne cu mia şi cu buc plătesc preţ mare (cump) ca amator ci nu pentru comerţ R. B. str. Colţeî 52. 1621—1

Un profesor francez predă lecţiî cu preţurî moderate. A se adresa strada Colţeî 52. 1620—2

Preparaţiunî pentru intrarea în şcoalele militare de artilerie şi geniu. Condiţiunî avantagioase. Adr. Adm. ziaruluî 1616—2

Se caută companion, tînăr, activ cu 5—6000 fr. pentru o afacere deja existentă. Adresa Wilhelm poste restante Iaşî. 1607—8

Memoria slabă se vindecă şi devine tare spre a ţine minte orîce auzit numaî odată prin *sciinţa mèm.* la *Prof. Duployén,* 1637—1